

Redacció
i administració:

València, 244, 1er.

Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39

215 27 84

215 28 05

215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

D.L. 14387

Sol·licitat control O.J.D

Impreso en Barcelonesa
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Si es vol entendre
un poble per a
poder-li comunicar
la fe i l'esperança,
res no expressa
millor l'ànima d'un
poble que la seva
llengua".

(Joan Pau II, en el
Japó).

N.º 77

Setmana del 15 al 21 de març del 1981

30 Ptes.

"Grup d'espiritualitat"

Parlamentaris francesos van a Roma en pelegrinatge

ROMA.— Joan Pau II ha rebut els quasi 350 parlamentaris i antics parlamentaris francesos, membres del "Grup d'espiritualitat de les assemblees franceses" vinguts en pel·ligrinatge a Roma.

En un discurs, el Papa ha reafirmat el dret que tenen els catòlics a pertànyer a les diferents formacions polítiques, segons el legítim pluralisme democràtic. Però també ha subratllat el deure dels cristians d'actuar com a cristians.

"Vosaltres manifesteu, ha dit als parlamentaris dels grups d'espiritualitat, que les vostres opinions polítiques personals, o les del vostre partit —ja que la disciplina del partit no podrà mai dispensar-vos actuar personalment en consciència— no són pas el tot en la vostra vida, no són la darrera paraula".

El Papa ha posat de relleu que "la fe no determina l'actitud concreta que convé prendre en funció dels projectes polítics, ja que molts elements hi entren en joc (...) fins al punt que es pot parlar d'una legítima autonomia de la política.

Però ha afegit el Papa, per a sospesar les seves decisions po-

lítiques cada cristià ha de prendre en consideració, no tan sols els imperatius inviolables de la moral fonamental, sinó també un cert nombre d'objectius que formen part integrant de l'Evangeli".

El cap de l'Església ha evocat el conjunt dels drets inalienables de l'home i, especialment, "el respecte de la vida humana en tots els estadis del seu desenvolupament" que és "el primer d'aquests drets, i el primer dels deures del conjunt de ciutadans, i particularment dels qui tenen responsabilitats legislatives".

Ha recordat que servir a la societat "és evitar que la justa llibertat sigui ofegada" i que per a un cristià promoure les condicions d'una educació moral i espiritual és un deure primordial.

El Pontífex acabà amb unes directrius per als cristians implicats en la vida política: "ells cerquen orientar vers el desenvolupament, vers la solució del problema de la fam, vers el progrés de la salut, els immensos recursos de la ciència i de la tècnica.

El 25 per cent dels religiosos, torturats

12.000 assassinats polítics en dos anys a El Salvador

San Salvador.— Un total de 12.000 homes, 10.000 durant el 1980, han estat assassinats per motius polítics durant els dos últims anys a El Salvador. Aquestes xifres són el resultat d'un raport dels bisbes del Canadà, basades en les informacions provinents de l'episcopat d'El Salvador, raport que ha estat tramès a "Caritas internacional" de Roma.

Aquestes xifres demostren que sota el règim de la Junta que assolí el poder el 15 d'octubre de l'any 1979 amb un cop militar, el nombre de morts polítics s'ha quintuplicat. L'esperança d'un canvi després de la desaparició del règim del general Carlos Humberto Romero s'ha esvaït, segons subratlla el document de la Conferència Episcopal canadenca. Els quatre principals decrets de la Junta no han estat mai aplicats. Cap dels detinguts empresonats per motius polítics abans del canvi de govern no ha estat alliberat, malgrat la promesa governamental d'una amnistia, i cap dels membres de l'organització paramilitar d'extrema dreta "ORDEN" no ha estat arrestat. Contràriament, treballen amb les forces de seguretat, i cap dels grns terratinents ha respectat mai el decret instituint un salari mínim garantitzat.

El document, que es fonamenta en les comunicacions de l'organització "Socors jurídics" de l'arxidiòcesi de San Salvador, remarca que el 25% dels religiosos han estat torturats, exiliats o assassinats, com l'arquebisbe de San Salvador, Oscar Arnulfo Romero.

Un riu de sang que no para.

Afinant

Síntoma greu

El descens del nombre de preveres és alarmant. A algunes diòcesis com la de Barcelona el problema serà tràgic aviat. No costa gaire fer el càlcul dels preveres que hi haurà d'aquí a pocs anys vistes les jubilacions i defuncions previsibles i les possibles ordenacions...

Es veritat que sentir la crida de Déu i seguir-la amb promptitud és un misteri que escapa als nostres càlculs i l'Esperit de Déu, que bufa allà on vol els pot destarotar en qualsevol moment. Però també és veritat que essent el presbiterat un ministeri per a la comunitat dels creients, aquests han de preocupar-se si manquen les vocacions. Déu crida de moltes maneres i la més normal és servir-se de la mateixa comunitat-església. És un tema que no hauria de mancar en els consells, assemblees, reflexions de les nostres Esglésies locals i, no obstant, sovint n'és absent. Podria ser el símptoma d'una malaltia greu.

Joan E. Jarque
i Jutglar

Aportacions de diner per a la calefacció

La caritat escalfa els ancians de la Seu d'Urgell

LA SEU D'URGELL.— Els ancians pobres i desemparats tenen un centre d'acolliment a la comarca de l'Alt Urgell: la "Llar de Sant Josep". Aquesta institució és dirigida per una comunitat de RR. "Hermanitas de los ancianos desamparados" i actualment acullen més d'un centenar d'ancians, la majoria de l'Alt Urgell, del Pallars i d'Andorra. La font de sosteniment són els donatius i la petita aportació de les pensions que cobren alguns ancians.

Fa 18 anys que un grup de senyores de La Seu d'Urgell, en visitar la casa, s'adonaren que malgrat el fred que feia, la calefacció no funcionava. Causa? No hi havia diners per a comprar carburant. Immediatament aplicaren el remei a la malaltia i entre les seves amistats recolliren 50.000 ptes. import total de la calefacció durant els sis mesos d'hivern. La seva felicitat inicial avui encara té continuïtat. Enguany han recollit 606.000 ptes. que precisament en una diada de l'amor —14 de febrer— lliuraren a la Llar de Sant Josep. Avui aquesta quantitat no cobreix, però, sino la meitat de les despeses de calefacció. Més esforç, però menys bons resultats materials. A través de C.C. aquestes

La calefacció costa diners.

senyores volen agrair els donatius que han rebut a l'Alt Urgell i al Principat d'Andorra.

Balaguer: Acció "Mà Oberta"

Amb motiu de les festes de Nadal un grup de joves organitzaren una campanya d'ajuda als pobres. Una colla de 130 joves recolliren "el que sobra a alguns i pot fer feliços a d'altres". L'èxit assolit, en donatius i en entusiasme en el mateix grup, fou tan gran que l'acció "Mà oberta" continua. Cada divendres cinc grups de joves són protagonistes de l'alegria "d'un paquet i una rialla en cada porta". Alegria del qui dona, del qui és ajudat i dels

mateixos joves que fan possible la caritat.

Una acció programada, pensada i realitzada pels joves. La seva iniciativa intentava recollir a les cases allò que ja no serveix, vendre-ho i donar el seu import als pobres. Els Novicis dels Germans Maristes de la veïna població de Les Avellanes coordinen els esforços i són els animadors del grup. El seu lema és "Una mà oberta i un cor", i el treball té una característica essencial: compartir. Comparteixen els afanys, els esforços i també l'Eucaristia, que celebren al seu estil jove i amb una profunda participació. La missa és per a ells el compromís i a l'ensens la festa de la caritat.

Barcelona

La diada de sant Josep, enguany

El proper dia 19, diada de sant Josep, serà festiu i per tant no hi haurà classes en les escoles de Barcelona-ciutat ni en aquells altres municipis els ajuntaments dels quals hagin decretat aquest dia com una de les dues festes de caràcter local que poden escollir. En els altres municipis de Catalunya, que són la majoria, el dia 19 de març no serà festiu i per tant, hi haurà classes en les escoles i la jornada laboral serà hàbil.

Totes aquestes disposicions modifiquen l'aspecte religiós de la jornada. Cal dir que pels catòlics, cada bisbe ha de promulgar les disposicions que cregui oportunes. L'arquebisbat de Barcelona ha pres la disposició de conservar l'obligació d'oïr missa i no treballar en aquells llocs o poblacions on és festa laboral. En canvi, on sigui dia laboral, els bisbes solen optar per dispensar els seus fidels del precepte d'oïr missa i de no treballar, amb el fi d'evitar-los dificultats i problemes de consciència. Així ho ha fet l'arquebisbe de Barcelona.

Amb tot, recomanem, en aquesta última circumstància, que es procuri d'assistir a l'Eucaristia, si és possible. Per això han demanat als rectors de parròquies i de centres de culte que adaptin convenientment els horaris de misses. Sembla que aquesta serà la tònica de les disposicions que es donaran en la resta de les diòcesis catalanes.

L'ESTALVI TERCERA EDAT TÉ BONA BASE I UN INTERÈS ALT

La bona base: La d'uns bancs que, ara fa dos anys, es varen proposar en ferm d'ajudar la Tercera Edat. Uns bancs d'experiència que saben què significa treball i estalvi, i què val la tranquil·litat a l'hora de confiar-los els diners.

L'alt interès: per a totes aquelles persones que, per haver arribat a la Tercera Edat, han deixat de treballar i volen obtenir una bona rendibilitat dels estalvis, pocs o molts, fruit del seu treball.

Vingui a veure'ns. Més de 100.000 persones estan molt satisfetes d'haver-ho fet en el seu dia.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera.

ESTALVI
3ª EDAT

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

"Show" o visita pastoral?

Els bisbes espanyols, en l'última conferència plenària, amb tan-tes eleccions i tants maldecaps, es varen "distreure" de tractar un punt que estava a l'ordre del dia: la preparació de la visita del Papa. De fet, no varen tenir temps de tractar aquest afer. Tanmateix no queda gaire temps per fer-ho si és que el Papa realment ha de venir l'octubre vinent. Algún comentarista ja s'ha avançat a suposar que, puix que els bisbes no en varen parlar a Madrid, deu voler dir que la visita no es farà... No és cap secret per a ningú que hi ha gent a qui, per un motiu o altre, aquesta vinguda del Papa a casa nostra no els fa cap goig.

Tanmateix ara ens arriba la notícia que el bisbe de Badajoz, monsenyor Montero

ha estat rebut darrerament pel Papa i que aquest li ha manifestat que la visita pastoral a Espanya li fa molta il·lusió. Amb el mapa desplegat, el Sant Pare s'ha informat d'on són els llocs dels quals ha sentit parlar, pel seu renom religiós, o per llur importància pastoral. En la ment del Papa, m'estem segurs, el viatge es va configurant i no dubtem que vindrà. En tot cas, haurien de ser molt greus les raons, i no ho són, la suspicàcia o la fredor d'alguns, les que el fessin desistir de conèixer personalment les esglésies d'Espanya. N'ha sentit parlar tant! N'ha trobat tantes traces en els seus estudis i lectures! N'ha vist els seus plançons a l'Amèrica Llatina i ara recentment a les Filipines.

Ja fa mesos, varem començar a parlar d'aquesta visita i de com convé preparar-

la seriosament si no volem que, amb raó, després pogués ser titllada de "superficial" o "folklòrica". Si fos aquest el cas, de qui seria la culpa? Perquè un viatge papal esdevingui una veritable "visita pastoral", tal com ell vol, cal una preparació seriosa i a fons, no cal dir que dels aspectes materials —itineraris, trobades, llocs, contingut dels actes i celebracions—, sinó, sobretot dels esperits. Som un país d'improvisacions! Però també som un país de focs d'encenalls i, si fóra greu que l'economia i la logística de la visita del Papa ens sortís improvisada —i per tant, malament—, fóra imperdonable convertir, per part nostra, un gest apostòlic fet amb tot el cor i amb tota la il·lusió, en un expedient de tràmit o un "show".

El lector escriu

Divisió del bisbat de Lleida

Amb gran sentiment, llegeixo a la premsa (LA VANGUARDIA), que els bisbes espanyols a Madrid, es disposen a partir el bisbat de Lleida, i segons declaracions del Dr. Malla, bisbe de Lleida, sembla que ell, no pot fer-hi res, a pesar de tot l'història que té de comú la zona aragonesa de parla catalana i que encara actualment es manté tal com indica l'esmentat Sr. Bisbe.

Crec que els bisbes haurien d'escollir l'opinió dels cristians d'aquelles contrades, car si bé els de parla castellana —són els que estan més a prop de Barbastro, per ex. l'arxiprestat de Montsó tenen més contactes amb Barbastro, no és el mateix Tamarit de Llitera, Fraga o Benavarri de parla catalana que per la proximitat amb Lleida poden sentir-se més vinculats amb aquest bisbat.

L'Església crec que hauria d'estar al marge de qüestions polític-territorials d'aquesta mena. Sinó vegis que passa amb el bisbat del Rosselló. Tots els cristians de la Catalunya Nord, crec que no se senten pas vinculats amb la resta dels catalans amb l'aspecte religiós./Josep Mui-xench i Torres.

Les ulleres de l'anticlericalisme

Malgrat que hagi quedat submergida pel soroll de les metralleres; malgrat que els darrers dies els espanyols no hàgim tingut orelles més que per a escoltar les nostres pròpies pors; malgrat tot això, la setmana del 23 al 30 de febrer ha estat important per a l'Església espanyola amb la retirada del cardenal Enrique i Tarancón, que cedia els trastets —com a president de la conferència episcopal— a monsenyor Díaz Merchán, arquebisbe d'Oviedo.

L'elecció d'aquest nom s'escapava de tots els pronòstics. I no perquè fos un candidat sense valors o possibilitats, sinó perquè tots pensàvem que això era "somiar truites"; que "no era possible que els bisbes fossin tan valents"; que "amb tota seguretat s'imposarien les solucions intermèdies o les fórmules de pastitxo".

La major part de les revistes i publicacions catòliques feia mesos que parlaven d'"involució", de "gir a la dreta" en el catolicisme espanyol, i un hom havia acabat creient-s'ho. Asseguren que el papa Joan Pau II havia enviat el nou nunci amb instruccions molt precises per posar un fre als nostres bisbes. I malgrat que qui signa això creia que aquest planteig era inversemblant i un disbarat, acabava acceptant que potser tenien raó aquests augurs.

Després, a l'hora de la veritat, descobria que no hi havia res de veritat. Que ni des de Roma ni des de la nunciatura no es movia ni un dit per condicionar els bisbes. Que no hi havia candidatures beneïdes des de Roma. Que el Papa es fiava dels bisbes espanyols —doncs, no caldria sinó!— tal com Roma s'ha fiat

Els bisbes foren acusats de vacil·lació davant el cop d'Estat.

sempre dels qui viuen en comunió amb ella i amb l'Evangeli.

El resultat ha estat tan evident que ningú no ha tornat a parlar de "dretanització", d'"involució", de frenades. Els bisbes espanyols han triat amb llibertat. I tot fa pensar que han triat d'anar caminant pel mateix camí, però amb més joventut en els òrgans directius de la conferència. No res, doncs, de cops d'Estat a l'interior de l'Església! La vida continua.

Això vol dir que romanen també les dificultats; que la tasca de travessar aquest vall, que continua separant l'Església de bona part de la societat, encara és obligatòria.

El nou president ho ha dit en les seves primeres declaracions: "Hem de fer conèixer la cara verdadera de l'Església d'avui. Tradicionalment està distorsionada per la polèmica i per

l'esperit de polèmica amb què encetem totes les qüestions. Jo desitjaria una presència serena i madura de l'Església i del seu pensament davant la societat".

El diagnòstic em sembla important. Perquè a Espanya la verdadera cara de l'Església apareix sempre (o quasi sempre) tapada pel doble fantasma del clericalisme o de l'anticlericalisme. Es rar l'espanyol que no es posa una d'aquestes dues menes d'ulleres quan intenta de mirarla. D'aquí ve que, en parlar de l'Església, se solen manejar dues caricatures tendencioses, que tenen ben poc a veure amb ella.

Aspectes d'aquesta facciositat polèmica amb què se la contempla, se'n poden esmentar a milers. Agafo el darrer. En assabentar-se del cop del 23, els bisbes viuen i participen de la

port i l'angoixa dels altres espanyols; i tenen en un primer moment —la tarda del 23— la mateixa desinformació que la resta dels ciutadans. Però ja al matí següent, amb prou feines acabada de celebrar la missa, comprenen que han de dir una paraula; paraula que és, evidentment, de defensa de la llibertat i la legalitat. Es reuneixen a les 10. I sorgeix la unanimitat més total tant sobre la conveniència com sobre el text. A un quart d'onze llur text era a les agències. Resultat? Que algunes persones i grups, que a aquesta hora encara no s'havien pronunciat, acusen els bisbes de vacil·lació i fins i tot llancen als diaris absurdes hipòtesis sobre si s'havia preparat "algun esberrany declarant croada salvadora la rebel·lió".

José Luis Martín Descalzo

Avisos i comunicats

Trobada d'Espiritualitat: Els dies 21-22 de març a la Sala Parroquial del Cor de Maria, Av. St. Antoni Mª Claret, 47, tindrà lloc la trobada n° 16. Començarà el dissabte, a les 5 de la tarda, per acabar el diumenge, a les 12, amb la Celebració de l'Eucaristia al Santuari - Parroquia. Dirigirà el P. Anton Mª Vilarrubias i Codina.

Conferències Quaresmals a l'Oratori de St. Felip Neri de Gràcia: A càrrec de Mn. Lluís Ferrer, O.D. Tema: "Benaurets els qui estimen". Dies: 23-27 de març. Hora: 2/4 de 9 del vespre. Lloc: Oratori de St. Felip Neri de Gràcia, Sol, 8.

Cicle de Conferències sobre: Aproximació a Sta. Teresa de Jesús: Proper el IV Centenari de la mort de Santa Teresa de Jesús, el Centre d'Espiritualitat dels P.P. Carmelites Descalços, Av. Diagonal, 424, organitza aquest Cicle de Conferències, els dies 23, 24 i 25 de març, a càrrec dels P.P. Marià Rosanas, Bonaventura Gilabert i Lluís Romagosa. Hora: 7,30 de la tarda. Lloc: Sala Miriam del Convent. Per a més informació: Tel. 217 42 14.

Grups d'Oració i Amistat. IV Encontre de Joventut: Amb la col·laboració de Mn. Joan Guell, del grup dirigent nacional, se celebrerà aquest Encontre. Els actes tindran lloc al Col·legi de les Religioses de Jesús Maria, passeig de St. Gervasi, 15. Barcelona. Començarà a les 10 del matí i acabarà a les 7 de la tarda. Hi són convidats tots els joves que vulguin aprofundir en la Pregària i en l'Amistat. Per a més informació: Mª Carme Alberó, tel. 211 54 56 i Mercè Saliatti, tel. 217 94 96.

Dilluns del Mestre Yang Pai-Te: "Com respirar bé per a viure millor", serà el tema de la 1ª Conversa que dins de l'any del TAI-CHI a Barcelona i del Cicle "L'art de

viure", tindrà lloc a l'Auditori del Fòrum Vergés, (Rosselló, cantonada Balmes), el dia 16 de març, a les 7,30 de la tarda. Per informació: Tel. 218 94 69.

Centre Sacerdotal: Com a cloenda del Cicle: "Fe i Vida cristiana a Catalunya", tindrà lloc el dilluns, dia 23 de març, la conferència sobre: "Possible aportació del laicat a l'Església a Catalunya", a càrrec del Dr. Josep Pont i Gol, arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat. La Conferència començarà a les 12 del migdia, al local del Centre, C. Rosselló, 192, pral. Tel. 323 39 20.

Monestir de St. Pere de les Puel·les (Sarrià): Com a cloenda de l'any commemoratiu del XV Centenari del naixement de St. Benet, el dissabte, dia 21 d'aquest mes, festa del Sant, la Celebració de l'Eucaristia serà a 2/4 de 6 del vespre, presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe Dr. Jubany. La Comunitat hi invita els fidels de l'Església de Barcelona.

Mataró

El Foment Mataroní organitza pel divendres, dia 20 de març, a les 10 de la nit, una conferència a càrrec de Mn. Josep Mª Ballarín, sobre "Matrimoni i Anti-Matrimoni". Lloc: Sala de Conferències del Foment, c/ Bisbe Mas, 11. Mataró.

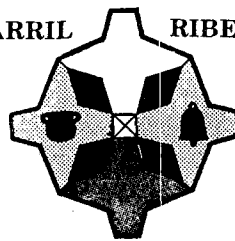
Sabadell

L'Acadèmia Catòlica de Sabadell ha organitzat les seves tradicionals CONFERÈNCIES DE QUARESMA, en col·laboració amb les parroquies de l'Arxiprestat Centre. Les conferències han estat confiades a membres del Centre d'Estudis Francesc Eiximenis. Tindran lloc els dies 26 de març, i i 7 d'abril, a les 8 del vespre, a la Sala d'Actes de l'Acadèmia.

CINQUANTENARI DEL FERROCARRIL CREMALLERA

RIBES DE FRESER AL SANTUARI DE NÚRIA

1931

1981

Glossa del Cremallera Ribes-Queralbs-Núria

Amb motiu del Cinquentenari d'aquest Ferrocarril-Cremallera, el més antic d'Espanya, que des de l'any 1931 serveix al nostre Santuari de la Mare de Déu de Núria (Girona), el Bisbat d'Urgell s'adhereix a les festes del Cinquentenari.

Abans de l'any 1931, quan els romiatges s'havien de fer amb mules i pujant per l'esquerpada muntanya, vorejant el riu Núria, aquest Cremallera facilità poder visitar la Madona del Pirineu —la Verge de Núria— Patrona del nostre Bisbat d'Urgell i copatrona de Catalunya.

Núria amb l'arribada del Cremallera s'obria al món i a la vida, penetrava a la ciutat amb un to esplendorós i fugia la por que produïa, a tothom, pujar la muntanya.

Tot això ha fet realitat poder organitzar grans peregrinatges al Santuari de Núria on avui es troben tota mena d'acolliments —hotel, restaurant, autoservei, hostatgeria—, a més de gaudir d'aquest lloc de pau i tranquil·litat on es troba la Mare de Déu, envoltada de soledats.

Com a cloenda animem tothom a participar en les Festes del Cinquentenari del Cremallera RIBES-QUERALBS-NÚRIA i a poder visitar la Verge de les Valls.

JUST LLAHI SARROCA
Prevere

Programa d'actes

Diumenge dia 22 de març
Actes que es celebraran a la vila de Ribes de Freser

12 h. Inauguració de l'exposició commemorativa i de dibuixos adjunts d'escolars al local de l'Excel·lentíssim Ajuntament.
16 h. Ballada de sardanes a la plaça del mercat amb la cobla Canigó.

Dissabte dia 28 de març

11,20 h. Arribada a Queralbs.
11,25 h. Acte commemoratiu a Queralbs.
11,45 h. Sortida de l'estació de Queralbs.
12,15 h. Arribada solemne a Núria.
12,30 h. Missa al Santuari.

13,45 h. Banquet a l'Hotel de Núria en honor als convidats.

17 h. Retorn de Núria.
18 h. Visita a l'exposició a Ribes de Freser, lliurament de premis concedits per l'Honorable President de la Generalitat, l'Ajuntament de la Mancomunitat de Ribes. La Generalitat obsequiarà a tota la mainada participant amb un llibre.
19 h. Final dels actes.

NOTA: Regirà per tot aquest dia el preu especial de 300 pessetes, d'anada i tornada.

Diumenge dia 5 d'abril.
12 h. Cloenda de l'exposició.

NOTA: Durant l'any 1981 hi haurà altres actes de commemoració d'aquest Cinquentenari que s'anunciaran oportunament.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

CATALUNYA

Comencen a fer-se judicis en català

Fa dues setmanes que s'ha iniciat, al Jutjat de Primera Instància de Vic, la celebració de judicis en català.

El jutge creu que el que s'ha de fer és aplicar la legalitat vigent. "Aquí és fàcil fer-ho tot en català, perquè jutge, secretari i personal parlen català. La gent que ve als judicis és tota catalana. El que seria anormal fóra parlar en castellà. Potser això no es pot fer en altres llocs", explica.

XXX aniversari del ICESB

El dijous 5 es celebrà el trentè aniversari de la fundació de l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona. Maria Martí-nell, directora de l'Institut presentà al conferenciant, el professor d'economia de la Universitat de Barcelona, Josep M.ª Bricall. Clogué l'acte el cardenal Jubany, que estava acompanyat, a la presidència, pel president de la Generalitat, Jordi Pujol i els consellers Coll i Alentorn, Gu-tart i Cahner.

Crisi entre els diputats socialistes

El diputat del PSC al Congrés, per Tarragona, Andreu Limón ha dimitit com a militant del partit i ha anunciat la seva intenció de deixar el grup parlamentari Socialistes de Catalunya per integrar-se al mixt.

També hi ha problemes a les comarques gironines. José Montero García, diputat al Parlament de Catalunya i regidor de l'Ajuntament de Ripoll és criticat pels seus companys de partit arran d'unes declaracions a la premsa d'Astúries.

ESPANYA

Dos avions Phantom s'estavellen a Cuenca

Dos avions nord-americans Phantom "F-4" de la base aèrea de Torrejón, toparen a l'aire, estavellant-se a terra, a la província de Cuenca.

Cadascun dels aparells portava un parell de tripulants. Els cadàvers de dos d'ells foren trobats molt mutilats i els dos últims han aconseguit salvar-se, mercès a que saltaren amb para-caigudes.

Processats els autors del cop d'Estat

Segons que ha informat l'Oficina de Premsa de l'Estat Major de l'Exèrcit, "s'ha dictat acte de processament contra els militars arrestats, com a conseqüència dels successos dels dies 23 i 24, en relació amb l'intent de cop d'Estat". Després de conegut tot això, els advocats defensors dels implicats, han presentat el corresponent recurs. D'altra banda, el Ministeri Fiscal iniciarà la persecució de les publicacions que defensin el fallit cop d'Estat.

La democràcia cristiana europea contra el cop d'Estat

En una reunió conjunta, el Partit Popular Europeu i els partits democratacristians s'han unit a les veus contràries a l'intent de violació de la Constitució espanyola. Simultàniament, expressen la "seva gratitud i admiració al rei Joan Carles" i demanen a la CEE que acceleri les negociacions d'integració d'Espanya.

L'exèrcit contrari a les dictadures

El tinent general Gabeiras,

cap de l'Estat Major de l'Exèrcit, el qual va tenir un important paper en la resolució de la crisi plantejada pel fallit cop d'Estat del proppassat dia 23, ha declarat que "ningú d'entre nosaltres somnia amb imposicions ni dictadures", assegurant, amés, que "no estem capacitats per a assumir màximes responsabilitats legalment reservades a la Corona", ja que "la nostra única, digna i lícita manera d'actuar es confirma dins l'estricta respecte a la Constitució".

MÓN

Àfrica del Sud, expulsada de l'ONU

L'Assemblea General de les Nacions Unides, aprovà un informe del comitè de credencials, pel qual s'expulsà a la delegació d'Àfrica del Sud del debat que hom celebrà sobre Namíbia. La moció fou aprovada per 112 vots a favor, 22 en contra i 6 abstencions. En contra votaren els Estats Units i la majoria dels països de l'Europa occidental. Espanya s'abstingué de votar. Àfrica del Sud fou expulsada l'any 1974, a petició dels països africans, i d'aleshores ençà no ha pogut assistir a cap debat de l'Assemblea. L'any 1979, Àfrica del Sud tornà a ésser expulsada de l'Assemblea, per votació majoritària.

França contra una regió basca

El govern francès és contrari al projecte socialista de creació d'un únic departament que englobi les tres zones basques existents al sud de França: Labur, Baixa Navarra i Sule. A més, nega també el dret a tenir òrgans propis de govern de caràcter autònom. Els socialistes ho proposaven per tal de conservar

Punt de vista

El nom i la persona

Sembla que, finalment, el representant màxim del Govern central a les comunitats autònomes serà anomenat "delegat" o, més exactament, "delegat general": la qüestió del nom, per tant, restarà superada.

A Catalunya, però, ultra el problema del nom, que deixarà de ser-ho, hi ha el de la persona, ja que el senyor Melià, molt vinculat a l'anterior president del Govern de l'Estat, deixa el càrrec i, lògicament, cal substituir-lo.

Superat el problema del nom, hauria d'ésser senzill superar el de la persona, però la substitució no sembla fàcil. Primer, perquè el càrrec, al bell mig de dos governs, no és simplificat, però segon, i de forma destacada, perquè el precedent del primer delegat fa encara més difícil la designació, una designació que, tot i correspondre al Govern de l'Estat, és obvi que aquest ha de fer comptant amb l'aquiescència de la Generalitat: tan les bones relacions com la cortesia ho exigeixen.

La figura de Melià, precisament per les seves vinculacions, de mena diferent però vinculacions reals, als presidents Suárez i Pujol, era tan idònia i encertada, que no ha d'ésser fàcil de trobar un substitut amb les mateixes dimensions. Tot sembla indicar que, ja d'entrada, cal renunciar a trobar una figura d'aquesta mena, però, a la vegada, és lògic que ambdues parts pretenguin trobar un delegat general amb el qual es puguin trobar còmodes i es puguin sentir interpretades.

En realitat, l'etapa Melià ha estat molt curta i, entre aquesta brevedat i la tibantor creada per la denominació inventada a Madrid contra les previsions fonamentades sobre el tema, no ha servit per a dissenyar l'abast del càrrec. No hi ha hagut pròpiament rotatge, de manera que si el substitut no és adient —es a dir, no aplega semblants garanties per a ambdues parts— la realització pràctica de la nova figura pot esdevenir discutible, inoperant i, fins i tot, antipàtica.

Es comprensible, per tot això, que quan Centristes de Catalunya han pretès de fer entrar el càrrec dins la seva esfera d'influència, veus oficials de la Generalitat hagin precisat que no és procedent de lligar la figura del representant del Govern de l'Estat a un partit polític.

El delegat general ha d'ésser un pont de dues direccions. Tot i la impossibilitat real de repetir la figura de Josep Melià, cal no complicar el problema de la substitució amb més càrregues de les imprescindibles: ha de venir a Barcelona i instal·lar-s'hi per a ésser instrument d'una política de col·laboració necessària i imprescindible, però no per a fer, o ajudar a fer, cap mena de política proselitista.

Josep Faulí

millor la identitat lingüística i cultura basca.

Segueix el terratrèmol a Grècia

A tota la Mediterrània, inclosa

la costa del País Valencià, segueixen els moviments sísmics. Tenen particular importància a la península dels Balcans. A Grècia concretament s'han esfondrat edificis, cases i monuments històrics. El nombre de ferits comença a ésser important i fins i tot hi ha algun mort.

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....

Carrer.....N.º.....Pis.....

Telf.....Població.....

Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Anual	8.916 ptes.	Anual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

JOHANNUS

L'ORGUE CLÀSSIC I LITÚRGIC

Us convé escoltar el seu so

Conèixer les nostres condicions de finançament

-BUTLLETA INFORMATIVA-

RODES

Avda. Catedral, 6
Tel. 310 04 90 - BARCELONA-2

Desitjo rebre informació gratuïta i sense cap compromís, dels ORGUES CLÀSSICS I LITÚRGICS JOHANNUS

Nom.....Telf.....

Església.....

Carrer.....

Població.....

Última etapa del viatge de Joan Pau II a l'Extrem Orient

“Recordar Hiroshima és avorrir la guerra nuclear”

Acabem la nostra crònica, massa llarga, del viatge del Papa a l'Extrem Orient, el qual ha hagut de vèncer no poques dificultats. Des de la presència, a totes hores, d'Imelda Marcos tot tractant de capitalitzar la visita del Papa i amagar certs misteris i ombres del govern filipí, fins els incidents d'allaus humanes.

Per damunt de tot, el més positiu, ha estat el missatge del Crist presentat per Joan Pau II a tots els estaments socials, amb preferència als més febles i marginats.

Diumenge, 22

A Guam s'extremen els mètodes de seguretat

Fou tan gran la preocupació de la seguretat del Papa que s'extremaren els mètodes fins a impedir la tasca dels periodistes que viatjaven amb Joan Pau II.

Fou anecdòtic el fet que els agents secrets detinguessin durant unes hores el professor de japonès del Papa, el franciscà pare Fidel Nisaiyaha, per mancar-li un permís de pas i el prengueren per un desequilibrat mental en dir-los que havia de dur l'abric al Papa.

Milers de nadius aclamaren el Sant Pare al llarg dels 7 quilòmetres de recorregut de l'aeroport a la ciutat. El Papa els digué en “chamorro” —la llengua d'aquell poble— que era molt feliç de trobar-se en aquesta bonica illa amb els fills de Déu.

A Guam, Joan Pau II es reuní amb els religiosos i religioses i amb els bisbes de la zona del Pacífic.

Dilluns, 23

Col·legialitat efectiva i afectiva

A la catedral de Toquio el Papa celebrà un encontre amb sacerdots, religiosos i seglars catòlics, encapçalats per l'arquebisbe de la ciutat, monsenyor Peter Siichi Shirayanagi.

Prèviament a aquests discursos, hi hagué una estona de gran emoció, quan el Pontífex saludà i abraçà a un vell franciscà lleg polonès, el germà Zenko, de noranta anys.

Després, a la Nunciatura, Joan Pau II rebé els tres arquebisbes i dinou bisbes del Japó. El Papa expressà la seva alegria per haver-se trobat amb ells, amb ocasió de la recent beatificació, a Manila, de nous màrtirs japonesos, “testimonis de la gloriosa història cristiana del vostre poble”.

Joan Pau II va recordar als bisbes “la importància de la unitat, de la col·legialitat efectiva i afectiva, de la coordinació de iniciatives pastorals, de la col·laboració ecumènica en la traducció de la Bíblia, de l'esforç de difusió dels documents del magisteri de l'Església, de la catequesi i de la preparació dels joves al matrimoni”.

Dimarts, 24

Amb l'emperador Hiro Hito

El temps va ser molt dolent; plovia i feia molt de fred, però el programa es va complir del tot. L'emperador sortí a la porta a rebre el Sant Pare i conversà amb ell a la regia Sala de Bambús durant 50 minuts. El Papa es mostrà visiblement satisfet. L'emperador recordà la seva visita al Vaticà l'any 1921, fa 60 anys, quan era príncep hereu i fou rebut per Benet XV. Però, com a emperador coronat, ha estat aquesta la primera vegada que es troba amb un Papa, i la primera, en els quasi 2.000 anys d'història de l'Església que un Pontífex ve a la terra del Japó.

40.000 persones dins del Korakuen Stadium

En aquest estadi se celebrà una Eucaristia a la qual assistiren 40.000 persones.

La facilitat de pronunciació de Joan Pau II, que llegia els textos japonesos en un missal especial, transcrit en lletres llatines, va sorprendre a tots. Molts japonesos, després de la homilia llegida pel Papa també en japonès, digueren que se l'entenia perfectament.

Les pregàries, himnes i ofres revestiren especial emoció. Potser per l'ordre i la rigorosa actitud dels fidels. Els 40.000 assistents han aclamat el Papa i han aguantat estoicament l'inclemència del mal temps.

Vistositat i caire multitudinari ha tingut la trobada del Papa amb la joventut japonesa, en continuïtat amb una de les constants del papa Wojtyla: trobar-se amb els joves.

Dimecres, 25

Hiroshima

“Recordar Hiroshima és avorrir la guerra nuclear”, va dir el Papa prop del xenotafi erigit en memòria de les víctimes atòmiques.

Per a remarcar l'universalitat del missatge, el Sant Pare emprà diversos idiomes: des del japonès i el xinès fins a l'anglès i el rus, passant pel polonès, el castellà, etc. I el fet de dirigir-lo des d'hiroshima dona al missatge un especial caire de signe.

La humanitat no s'ha de destruir ella mateixa

Al bell mig del Parc de la Pau aixecat a la zona malmesa per la primera bomba atòmica, al

setmanari juvenil independent
rodamón

Butlletí de subscripció

Apartat de corrus 34.060 - Barcelona

Nom i cognoms

Edat

Telèfon

Adreça

Població

D.P.

se subscriu al setmanari RODAMON mitjançant el pagament de:

1.000 ptes. (anual)

per taló nominal adjunt

500 ptes. (semestre)

per gir núm.

per domiciliació bancària

DOMICILIACIO BANCARIA

Nom i cognoms

Sr. Director de

Agència

Senyors, els graire que amb càrrec al meu compte/llibreta n.º

..... atenguin els rebuts que els presentarà “rodamón”

per al pagament de la meua subscripció.

Firma titular compte

Data

1945, Joan Pau pronuncià el que es considera el més important discurs llegit pel Papa en el seu llarg viatge.

“Als caps d'Estat i de Govern, als qui tenen el poder polític i econòmic, jo els dic: Permeteu-me el nostre afany per la pau i la justícia; permeteu-me prendre, ara, la solemne decisió de no tolerar mai la guerra que pugui destruir els esforços humans per a construir un món en pau. Hi ha d'altres mitjans i no pas la violència per a resoldre les dificultats. L'escalada nuclear continua i serà impossible preveure les seves conseqüències totals. La humanitat no està destinada a destruir-se ella mateixa.”

Després del missatge, el Papa recorregué el Parc de la Pau, visità el museu atòmic on es guarden relíquies extretes d'aquell infern, i es reuní amb els periodistes.

Una catedral de 40.000 totxos

El Sant Pare visità la catedral reconstruïda damunt de la que va ser enderrocada per la bomba atòmica. La meitat del mig milió de dòlars que va costar, fou cobert per donatius de catòlics de diferents països. Les parets exteriors del temple, varen ser construïdes amb 240.000 totxos, exactament el mateix nombre de víctimes d'ambdues explosions atòmiques a Hiroshima i Nagasaki.

Nagasaki

El mateix dia a la tarda, Joan Pau II anà a Nagasaki. Les com-

panyies japoneses han tingut la deferència d'adaptar l'aparell pontifici: dels 16 membres japonesos que componen la tripulació sis són catòlics; l'avió té un llit amb una creu gròga a la capçalera i una “M” simbòlica en record de la Verge Maria.

El Papa, rebut pel cardenal Satowaki, ha dit missa a la catedral, i parlà en l'homília, de la família i de la vocació sacerdotal i religiosa.

A Nagasaki, fonament del catolicisme japonès, on arribà Sant Francesc Xavier el 1549, prop de 50.000 catòlics l'aclamaren i el seguiren per tot arreu en una esgotadora diada en la qual s'ha fet present a molts llocs. Ni el fred intens de 3 a 5 graus baix zero, ni el mantell de neu que cobria els carrers foren obstacle per a fer desistir la gent de seguir-lo.

Dijous, 26

Entre els esquimals

La darrera etapa del llarg pelegrinatge fou la ciutat d'Anchorage, a Alaska, on l'avió papal va fer una escala tècnica de quatre hores, aprofitades pel Papa per a celebrar una missa a la qual assistiren unes 40.000 persones. Fou aclamat per nadius i esquimals, malgrat el rigor de les temperatures polars. En arribar a la catedral saludà a un grup d'immigrants polonesos.

Acabada la celebració eucarística el Papa retornà a l'aero-

port per reprendre el viatge a Roma, sobrevolant el Pol Nord.

Divendres, 27

Arribada a Roma

Joan Pau II arribà a l'aeroport de Fiumicino de Roma a mig matí del divendres dia 27.

Aquest ha estat el novè viatge del Papa i el més llarg de tots els que ha fet fins ara. L'avió papal ha recorregut un total de 35.000 quilòmetres.

Abolició de la llei marcial a Filipines

Un mes abans de l'arribada del Papa, el Govern de Manila decretà el cessament de la “llei marcial”, que des de feia uns vuit anys es venia perllongant.

En alguns sectors de l'Església filipina fou això el primer fruit positiu del viatge de Joan Pau II, mentre altres grups catòlics consideren que a Filipines no ha canviat res i que el president Marcos mira de servir-se de la figura del Papa amb unes tèrboles finalitats propagandístiques. Tot amb tot, el Sant Pare, aconseguí a Manila llimar totes les arestes polítiques per tal d'invocar la comprensió entre tots els filipins que amb aclaparadora majoria comparteixen la mateixa fe.

Beatificat pel Papa a Manila

El beat Tomàs Guillem Coertel, religiós dominic, un dels màrtirs que recentment ha estat beatificat per Joan Pau II a Manila, havia nascut a Seriguen (Montpelier). Va arribar al Japó amb dos altres religiosos espanyols més, els pares Antoni González i Miquel d'Aozaraza. Fou martiritzat i decapitat el 29 de setembre de 1637 a Nagasaki.

El per què del papa Wojty a l'illa de Guam

Guam és la més gran i més meridional de les illes Marianes. Però amb els seus 549 quilòmetres quadrats i cent trenta mil habitants sempre serà una petita illa perduda a l'oceà Pacífic. Fins a final del segle passat l'únic lligam que tenia amb la resta del món era l'arribada una vegada a l'any per part d'una goleta que portava queviures i notícies de Manila. Malgrat això, Guam té a l'esquena una llarga, relligada i turmentada història.

Fou descoberta per Magallanes el 1521. Hagué de passar un segle perquè hi arribessin els primers evangelitzadors; els jesuïtes, amb el primer màrtir, Diego Santidores, occit pels indígenes. Va passar un altre segle i, en ser suprimida d'Espanya la Companyia de Jesús, els substituïren els agustins recol·lectes, als quals s'afegiren alguns caputxins alemanys. L'any 1865 hi hagué la visita del bisbe d'Oceà; en un parell de setmanes confirmà 4.909 persones sobre una població de 5.088 habitants.

L'any 1898 Guam passà pel domini espanyol al nord-americà. Quan s'esdevingué la primera guerra mundial, els caputxins alemanys foren substituïts per confreres espanyols i americans. Esclata el segon conflicte i els japonesos conquesten l'illa. Tots els religiosos foren deportats, llevat de dos sacer-

dots autòctons. L'un era el mer capellà secular de Jesús Dueñas, que més tard assassinat. Els nord-americans trigaren més de dos anys a reconquerir l'illa. Però a preu! Pobles destruïts, bancers eliminats. Agaïa, pital, tenia deu mil hab abans de la guerra; ara non arribat a superar els dos n

Més tard hi hagué nous ments de tensió durant el conflicte amb Vietnam. Era de Guam, d'on sortien e bards EUA. Ara, finalment ha tornat la pau. La població indígena —els “txamorr”— ha pogut tornar a les seves pacions de sempre: l'agricultura, la pesca i a la cria de b

Al Pacífic a les illes San hi havia estat Pau VI. Donc què hi torna el papa Wojtya imposant-se una llarga marxa en el viatge cap al Japó? El d'Agaña, monsenyor Feli Camacho Flores, ha insistit tres arguments indiscutibles: 1) Guam és l'única zona del Pacífic amb predomini net dels catòlics; 2) Guam és un 93 per cent de batejats; 3) Guam, que forma part de les Marianes, és una “illa mariana”, té la catedral de la Mare de Déu del Carme i podria dir que no, el papa

Crònica de Roma

Un bunker per a la cultura

ROMA (Del nostre corresponent).— Diaris d'arreu del món han estat escampant la notícia que, al Vaticà, ha estat recentment construït un “bunker” antiatòmic on, en cas de guerra, hi trobarien refugi tots els ciutadans del petit estat.

Per raons de treball, em passejo freqüentment per la Ciutat del Vaticà i d'uns mesos ençà, el sòl de diverses zones ha estat potes enlaire. S'ha excavat molt, s'han trobat un munt de coses interessants, la majoria de valor històric, i fins i tot, les restes momificades d'un petit elefant que fou regalat a un papa, durant la renaixença, per no sé pas quin monarca oriental. I tots sabíem —periodistes, empleats de la vigilància, obrers—, el que s'estava fent: efectivament, una mena de “bunker”, almenys, per la quantitat de ciment emprat, però per a guardar-hi documents. De fet, els diaris han distorsionat una notícia que, sense cap misteri, aparegué a L'Osservatore Romano del 10 d'octubre de 1980 sobre l'ampliació de l'arxiu secret, decidida per Pau VI ja el 1977. Els homes de cultura saben bé fins a quin punt L'Església és sensible als valors de la història i quins importants documents conserva en el seu arxiu, a disposició dels grans estudiosos. L'obra fa poc temps concluida en els utilitats tècniques, assegura, al ritme actual de recepció de documents, la receptivitat de l'arxiu per a uns altres cinquanta anys més. Són cinquanta quilòmetres de prestatgeries —un quilòmetre a l'any de papers—, en una superfície excavada de 4.500 metres quadrats i en un volum de 32.000 metres cúbics de construcció. Tot això ha valgut uns 500 milions de pessetes.

Però resulta que la capacitat novel·lesca de l'home —i els periodistes també són homes— és molt gran. I no vindria malament fer-hi unes petites reflexions referent al sentit de seguretat personal dels alts eclesiàstics. Sembla mentida que —aluns potser no em creuran— persones, a vegades molt grans, molt protocolàries formalistes, almenys aparentment, siguin tan extraordinàriament valentes. Un cas apart, naturalment, és el Papa, que tan sovint exposa la seva vida entre la multitud; davant la recriminació d'un responsable de la seva seguretat, va dir: “Vaig oferir la meua vida sencera al Senyor a l'hora d'acceptar el pontificat”.

Però cardenals, nuncis, monsenyors, etc., no és que tinguin por al risc. Sempre recordaré, quan vaig arribar a Roma, ja fa alguns anys, que hom discutia si enviar o no un representant a un país africà per a un esdeveniment de poca importància. País en el qual un dictador s'havia entretingut en martiritzar a més d'un eclesiàtic. Veritablement puc assegurar que es discutiren molt tipus de motivacions, excepte la seguretat personal, sobretot per part de l'enviat, l'única preocupació del qual era la calor excessiva del seu lloc de destí. En l'Església hi ha massa tradició de lliurar la pròpia vida —no són simples paraules el que dic— per a gastar diners en “bunkers” per a la protecció de persones.

Més que res, hom cerca la protecció i la gelosa conservació d'allò que serveix a la història i que d'alguna manera hom considera que és una mena de revenja a la inevitable, a la llarga, pèrdua de la pròpia vida.

Enric Planas

QVARESMA 81

L'ORATORI DE ST. FELIP NERI DE BARCELONA
en col·laboració amb
LA FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

Catalunya
Cristiana

ofereix a tots els cristians de Barcelona l'oportunitat d'aprodir la fe.

Tema general: “A LA MESURA DE L'HOMME JESUCRIST”

Dia 28 de març, Jaume Aymar, estudiant de Teologia
Dia 4 d'abril, Josep Nadal de la Fraternitat de l'Oratori
Dia 11 d'abril, P. Antoni M. Serramona de l'Oratori

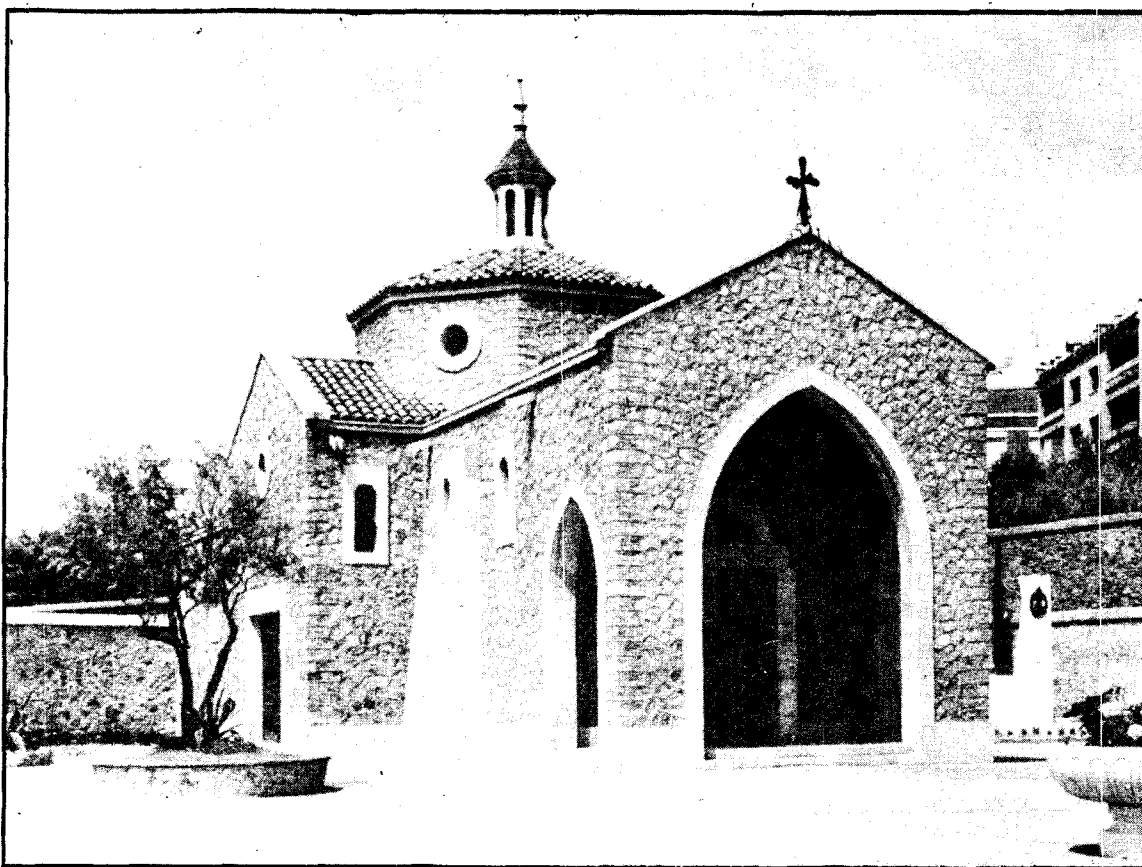
Lloc: Església de St. Felip Neri de Barcelona
Hora: A les vuit del vespre

Gran nombre d'ex-vots fan constar la fe del nostre poble

Sant Josep de la Muntanya, in santuari al servei de Barcelona

Barcelona.- Hi deu haver gent a Catalunya, fins i tot a Barcelona, que ignora que a esta ciutat, té a la seva part un bonic santuari on es venera sant Josep i que porta el seu nom. Aquesta veneració ha estat popular per a aquells que ho desitgen, ja que del sant han seguit molts favors: els uns n'han sortit contents de molts problemes o d'afers difícils; d'altres han millorat la seva delicada salut o fins i tot s'han guarit; d'altres han sortit bé d'operacions, aprovats exàmens o senzillament se senten protegits pel poder d'adopció de Jesús. La prova més clara és la gran quantitat d'ex-vots, ofrenes i accions de gràcies d'ençà de la seva construcció, pugen de les seves parets i després de molts anys es van fent.

En referència a la dita que diu que hom ignora allò que creu, però que donem a conèixer, ara que sigui breument, la història del santuari i el que per a nosaltres representa.

Exterior de la nova capella, on es venera la imatge miraculosa de Sant Josep de la Muntanya.

Antecedents

El dia 6 de desembre del 1845 al Valle de Abdalajís, prop de Màlaga i partit judicial de Tequera, la nena Ana Josefa de José Pérez Reina i de la esposa María Florido González. Es la petita de dinou germans i a l'edat de tres anys es va perdre sense mare. Creix amb una gran rectitud; i adquireix una cultura, si tenim en compte que en aquell temps no es pronomenava gaire la dona i que en un poble molt petit. Al llarg dels anys va adquirint el costum de la pregària, la mortificació i la vida de sacrifici. Dormia a terra i per coixí es posava una pedra.

En tan gran l'amor que sentia pels pobres que, per socórrer-los demana al senyor de les cases; i les veïnes, prenien per boja, sortien a treballar i finestres per veure-la i se'n. No té por de res i al tot això es manté ferma en la seva decisió.

Fundació

Acompanyada de la mare Triana el dia 22 de novembre del 1845 la mare Petra decideix anar-se a Barcelona amb el desig d'obrir-hi una casa, ja que agradava molt el tarannà de treballador de Catalunya. El primer lloc s'instal·la en una casa d'una senyora, davant la casa de Sant Gervasi, però molt aviat deixen, i s'instal·la després d'un contracte i per un període de cinc anys, en una casa anomenada "El Putxet" a l'avinguda de Passats aquests anys,

l'amo pretén vendre la casa i així ho fa saber a la mare Petra, que es trobava a València. No disposa de la quantitat fixada per a la compra de l'immoble, la qual cosa suposa un gran disgust, ja que per aquesta època estava molt preocupada per haver rebut una comunicació del prelat prohibint-li el permís per a fundar un noviciat a Barcelona.

Davant tanta contrarietat, encarrega que a totes les cases de la Congregació s'hi resin els Set Diumenges per aquestes necessitats i es disposa a anar a Barcelona acompanyada del seu director espiritual, el pare Ignasi Verdós.

Mentre realitzava uns exercicis espirituals, es presenta a la casa-asil una senyora, Carme Masferrer, amb el desig de parlar amb la mare superiora. La mare Petra, abans de sortir a rebre-la, ha observat com la imatge de sant Josep, que es trobava a l'oratori, ha canviat de posició: el seu cap, abans dret, restà molt inclinat i de costat envers el lloc on va estar pregant. El miracle es realitza. La senyora Masferrer li ofereix uns terrenys de tres-cents vint mil pams a la Muntanya Pelada anomenada així per manca de vegetació, on hi ha una pedrera de bona pedra i dos pous amb molta aigua. Era la mestressa de la torre Masferrer, situada al carrer de les Mines, 44, a l'indret denominat Peu Puigbernà. Desitjava fer-ne donació a la congregació.

El dia 19 de març del 1895 es

formalitza l'escriptura davant notari. El petit gra de mostassa que tan senzillament rebé al Valle, ja estenia les seves branques a les províncies de Màlaga, Gibraltar, Jàen, Barcelona i Vic. Del bisbe d'aquesta última ciutat, doctor Morgades, obté l'autorització per a fundar-hi un noviciat. Aquestes anelles formaran una gran cadena de maravelles.

La devoció

La mare Petra es dona pressa en edificar perquè la ciutat, que comptava amb un magnífic santuari dedicat a la Mare de Déu de Montserrat, la Moreneta, un gran temple en honor al Sagrat Cor, al Tibidabo, i la meravellosa obra d'en Gaudí (encara sense acabar) per a culte a la Sagrada Família, no tenia un santuari dedicat exclusivament a l'honor i al culte del cap de família de la casa de Natzaret.

Fets els plànols per l'arquitecte municipal de l'ajuntament de Gràcia, Miquel Pascual i Tintoré i guiada la mare Petra per una gran fe, dinamisme i absoluta confiança en el celestial protector, al cap de cinc mesos no aconseguint es beneí la primera pedra del temple: era el 14 d'agost de l'any 1895.

No mancaren a la ciutat persones que contribuïren amb llurs donatius en la construcció, en primer lloc, de l'asil de sant Josep per a nenes orfes, pobres i desvalgudes; i després, del santuari.

El dia 18 de març del 1896 es cobreix parcialment i s'hi traslladen les religioses, sempre amb la imatge del sant, que tanta devoció inspirava. La gent anà sentint a dir fins a quin punt es mostrava generós en favors, des del principi, a tots aquells devots de sant Josep que hi anaven o l'invocaven, i la devoció josefinas s'estengué per Barcelona sorprenentment.

Amb prou feines acabat el temple i aixecat l'altar, hom procedí a beneir-lo. La solemne consagració del santuari es va fer la diada de sant Josep, l'any 1902. Oficià de pontifical el cardenal Casañas, bisbe de Barcelona, i hi assistí l'ajuntament amb el batlle i les autoritats de la ciutat. Fou un dia de gran joia, entusiasme i fe. Molts barcelonins pujaren al cim, sense tenir en compte distàncies i incomoditats, per a ser testimonis d'un esdeveniment tan històric.

L'any 1903 es creà la pia unió de Sant Josep de la Muntanya, ja que l'activitat entorn del santuari era sorprenent; la devoció s'estenia per graus; les cartes de súpriques arribaven a milers; les visites mai no s'interrompien. A causa de l'increment del culte era necessari agrupar, per un cantó, tots els josefins; per l'altre, crear un òrgan de premsa on publicar els innombrables favors que s'anaven obtenint als peus de la miraculosa imatge.

L'increment de la pia unió fou sorprenent, i aviat hom declarà "diumenge josefí" el coincidint amb el 19 del mes, o el més pròxim després d'aquesta data.

Aquest dia, a més de la missa del matí, a la tarda s'hi celebra una processó de torxes, indulgenciada més tard per sant Pius X, la qual s'ha anat celebrant fins l'actualitat en les dates assenyalades.

El 16 d'agost del 1906. Dol i tristesa al santuari i a tot Barcelona. Mor la mare Petra. El seu enterrament constituí una gran manifestació de dol. Però si la mare Petra se n'anava deixant vuit cases fundades, el seu esperit resta viu en el cor de les seves filles i en el de tots aquells que, a través d'elles, reben llur educació, llurs atencions i llur amor.

Una millora, que per aquella època aconseguí un ressò positiu, fou l'establiment del tramvia disc 24, el qual comunicava el centre de la ciutat amb el santuari. La inauguració d'aquesta millora va tenir lloc el 19 de març de l'any 1909, afavorint-se amb això el desplaçament de les multituds que visitaven el santuari de sant Josep, amb gran estalvi de molèsties i cansaments.

El tramvia funcionà durant cinquanta-cinc anys i fou un autèntic propagador, ja que un rètol col·locat a la part del davant deia: "Rambles, a Sant Josep de la Muntanya".

El santuari avui

Durant la guerra civil, el reial santuari en sofrí molt pèrdua, en desaparèixer la documentació, fitxes i arxius. L'asil sofrí un canvi total.

El dia 1 de maig del 1961 hi hagué un esdeveniment digne de referència. En restar derruïda durant la guerra la petita capella on es venerava sant Josep i on, malgrat les seves reduïdes proporcions, havien acudit milers de devots, havien encès dotzenes de milers de ciris, hi havien deixat dotzenes de milers de cartes i davant la impossibilitat de fer-ho abans per les estreïtes econòmiques dels anys anteriors, beneeix i col·loca en aquest dia la primera pedra de la nova capella. De proporcions relativament amples i línies esveltes i majestoses, serva harmonia amb l'estil del santuari reial. Ocupa el fons de la gran esplanada, on amb asiduitat acudeixen els avis i les famílies a prendre el sol i admirar el conjunt que té un caire devot i atractiu.

Això ha estat el que en podríem dir efemèrides notables de la miraculosa imatge de sant Josep i del seu santuari. Actualment, malgrat el ritme de vida que hom porta, són moltes les persones que acudeixen diàriament a deixar un ciri davant el sant i demanar-li que continuï des del cel la seva protecció damunt de tots nosaltres.

Emeterio González Díez

Aquest país

Carnestoltes i quaresma

Després del terrabastall del Carnestoltes ve la calma de la Quaresma? El difícil de dir. Abans, sota el règim anterior, no hi havia oficialment Carnestoltes però sí Quaresma. Els actes presidits per una mena de penediment general i col·lectiu eren nombrosos, solemnes, multitudinaris. Confessionals, sobretot. Oficialment confessionals. Tant és així que un observador forani hauria cregut que en aquest país només es palesava una sola manera de pensar i actuar.

Però la faramalla no durà sempre. Poquet a poquet l'empenta s'anà desinflant fins arribar un moment en què els actes multitudinaris deixaren pas a una reflexió personal en aquells que creien necessari d'obrar d'aquesta manera. Davant del fenòmen inesperat, no faltà qui, lamentant-ho com si d'una nova plaga d'Egipte es tractés, es dedicà a cercar culpables i culpabilitats en els quals i en les quals, com és perfectament obvi, ell no creia tenir-hi res a veure. I es començà a parlar de la febre del 600, dels "neures" impressionants que comportava el fet de viure a ciutat, del retrobat contacte amb la natura, del consumisme sense fre de cap mena... Curiosament no existiren, o foren molt poc rellevants, les veus d'aquells que intentaven reflexionar sobre les veritables causes de l'abandó de la pràctica religiosa, i no tant sols restringida al temps quaresmal. Perquè era d'això del que es tractava i no de cap altra cosa.

Ha sabut, l'Església del nostre país, presentar la Quaresma al món d'avui, als homes d'avui? Perquè, és clar, ja no funciona el sistema dels grans predicadors que començaven obligatòriament, cada any, amb aquell famós crit que retronava per les amples o no tan àmplies naus dels nostres temples: "Os vais a condemnar!!!".

A. Plaia i Mateu

"Davant teu una vida. Com l'omples?"

Aplec del Moviment de Joves del Vallès

Alella.- A la Residència dels Escolapis d'Alella tingué lloc l'Aplec corresponent a la Primera Etapa (13-15 anys) del Moviment de joves i adolescents organitzat en diverses parròquies del Vallès Oriental.

Venia a ser com la recapitulació dels temes tractats pels grups dels diferents pobles al llarg d'aquests primers mesos i que feien referència al SENTIT DE LA VIDA. El lema escollit per aquesta jornada era precisament: "DAVANT TEU UNA VIDA. COM L'OMPLES?". Aquest lema, pintat en una pancarta, donava la benvinguda a tots els que anaven arribant.

La pel·lícula de l'Aplec va ser aquesta:

—Sortida de cinc autocars de Caldes de Montbui, Bigues, Sta. Eulàlia de Ronsana, Lliçà d'Amunt, La Garriga, Granollers, Sta. Perpètua, St. Celoni, Montcada-Reixac.

—En arribar a Alella dibuixaren en un cartell quelcom característic del seu poble. Era com una mena d'escut.

—Unes targetes amb el dibuix d'una planta o d'un arbre del bosc, repartit entre ells, ajudaven a barrejar els diversos pobles.

—Mentre la majoria dels grups jugava al Joc de l'Oca, altres set grups preparaven la representació, a base de mims,

Donar sentit a la vida.

sobre diverses maneres d'omplir la vida. I va sortir la gent que l'omple amb l'esport, l'art, els quartos, la rutina, el servei, el passotisme... El setè grup representà la paràbola dels talents.

—Tot seguit els grups que havien jugat passaren a les representacions i es repartí al final, un senzill qüestionari que convidava a reflexionar sobre allò que acabaven de veure.

—Al lloc preparat per la celebració de l'Eucaristia i després de l'assaig de cants (uns quants adolescents portaren els seus

instruments musicals), es féu la posta en comú del treball dels grups, alhora que es penjaven uns globus amb frases i mots escrits sobre el tema.

—A continuació es féu la pregària eucarística, finalitzant així el treball del matí.

—Després de dinar hi hagué unes quantes representacions còmiques a càrrec del grup d'algun poble.

—L'hora dels adéus clogué la Jornada.

Hi participaren uns 250 nois i noies i uns 30 animadors dels respectius grups.

Bisbats i moviments

Anglès: Renovació carismàtica

El centenar de persones que representaven set grups es van reunir de bon matí en una pregària comunitària de lloança, amb l'alegria i espontaneïtat pròpia d'aquests grups. En Rodolf Puigdollers, escolapi i doctor en teologia, va exposar amb gran profunditat el tema: "L'alegria del Senyor és la nostra força".

Els "grups de transparència" que es van formar a continuació, d'unes deu persones cada un, foren un dels moments més forts de la convivència on cada u explicava la seva situació espiritual i demanaven als altres que preguessin per les seves necessitats concretes. Era un seguit de diàleg i pregària per cada germà, a un nivell molt profund de confiança i amor.

Bisbe de Lleida: "La Quaresma es demostra amb obres de caritat"

"La conversió que ens demana la Quaresma és un esforç per canviar el nostre punt de vista sobre tot allò que estigués més en desacord amb el nucli de l'anunci de Jesús", escriu Mons Malla en una Carta Pastoral sobre el temps quaresmal que titula "Punts de conversió".

Comença afirmant que per a la conversió és necessari el coneixement de la realitat, i després afegeix: "Tinc la impressió que aquesta realitat algunes vegades rellisca sobre la nostra manera de contemplar els esdeveniments. Potser ens aixopluguem en una concepció massa espiritual, que creu haver complert amb el Senyor, actualment a nivell personal amb la més gran fidelitat a l'oració i a la relació amb Déu i amb la preocupació envers les persones que més tenim al nostre costat".

"Quaresme —afegeix— és una invitació a no viure despreocupadament, i sense deixar-nos impressionar pels fets contraris a la realitat, a la pau, a la justícia, que solen passar al nostre entorn."

Consells de Pastoral a Urgell

Les jornades de reflexió pastoral (juliol 1969), l'Assemblea Conjunta (juliol 1971) i el Consell del Presbiteri han posat en marxa els Consells de pastoral a la diòcesi d'Urgell. Actualment n'hi ha catorze: un d'àmbit diocesà i vuit de parroquials (Tremp, Andorra la Vella, La Pobla de Segur, La Seu d'Urgell, Puigcerdà,

A Andorra hi ha quelcom més que el consumisme més desenfrenat.

Guissona, Isona i Olina) més cinc de comarcals (Coll de Nargó, Les Avellanets, Organyà, Ponts i Artesa de Segre). Els tres darrers s'han constituït recentment. En total agrupen uns 250 cristians, la majoria laics, íntimament vinculats a les responsabilitats pastorals de l'Església. S'ha de tenir en compte que en els ambients rurals hi ha dificultats particulars per a agrupar i comprometre les persones, car són ambients més tancats i de població dispersa.

Activitats eclesials a Andorra

Amb motiu del començament de l'any nou els preveres d'Andorra publicaren un suplement del Full dominical en el qual feliciten els feligresos i informen de les activitats principals de l'Església de les Valls.

Caritas.— Després de recordar que el 18 de novembre de 1980 Caritas Andorrana fou acceptada com a membre de Caritas Internationalis, informen dels objectius per al 1981: reorientació del Centre d'Acol·liment, promoció de la Campanya de la Fam, creació d'un centre d'orientació familiar, estudi del problema de l'habitatge i ajut a alguna institució hospitalària o educativa del Tercer Món. En referència a l'habitatge cal tenir present que Andorra té els arrendaments lliures i això crea greus problemes als estrangers que treballen i resideixen al Principat.

Catequesi.— Cada setmana vuitanta-dues catequistes acullen a casa seva un grup d'infants per a educar-los en la fe. En algunes parròquies funciona també l'Escola de catequistes. Els divendres, a la nova Casa de l'Església —inaugurada també en 1980— té lloc l'Escola de Teologia i també hi ha programat un curs de preparació al matrimoni. Durant la Quaresma s'organitza un cicle de conferències per al públic en general, a càrrec d'eximis publicistes i pensadors catòlics.

Tres nous diaques permanents a Barcelona

El cardenal Jubany ha decidit procedir a l'ordenació de tres nous diaques permanents, tots tres casats i pares de família. El dia de Sant Josep, a la tarda, a la parròquia de Santa Maria del Taulat del Poble Nou, serà ordenat el senyor Jaume Batlle. El diumenge 29 de març, també a la tarda, a la parròquia de Sant Joan d'Horta, serà ordenat el senyor Josep Urdeix; i el dissabte 4 d'abril, a la tarda també, rebrà l'orde diaconal a l'església de l'Oratori de Barcelona el senyor Ramon Valero.

Aquestes tres ordenacions s'afegeixen a la que tingué lloc el 8 de novembre de l'any passat a Badalona i seran seguides d'altres, en el curs d'aquest any.

La diòcesi de Solsona rendeix comptes

En el Setmanari diocesà de les diòcesis de Tarragona, Vic i Solsona, el bisbat de Solsona ha fet públics els comptes de la diòcesi, arxiprestats i parròquies corresponents a 1979.

Un primer capítol: les fonts d'ingressos, que el primer lloc correspon a les aportacions dels fidels, més de 43 milions de pessetes (el 40'86% dels ingressos). Molt a la vora segueix l'aportació estatal, i, en quantitats menors, la gestió dels béns del bisbat, la comunicació de béns entre les diòcesis i les aportacions dels sacerdots (dos milions i mig).

En quant al destí que es dona a aquests ingressos, un total de 105 milions de pessetes, la major part es destina a les despeses de personal: 46 milions (el 45'67%), seguit del manteniment d'edificis pastorals (vint-i-sis milions i mig: el 25'19%); pastoral i funcionament, aportacions a necessitats extradiocesanes i aportació a comunicació de béns entre les diòcesis.

Restava un superàvit de 7.445.720.- pessetes.

CEDAIR: Testimoni de fe

BARCELONA.— El passat dia 12 de febrer —festa de Santa Eulàlia— es compliren dos anys del començament de "CEDAIR" (CENTRE DIOCESA D'ACOLLIMENT I D'INFORMACIÓ RELIGIOSA).

Precisament s'inicià el dia de Santa Eulàlia, posant-lo sota la seva advocació perquè, de la mateixa manera que ella —cristiana de la nostra ciutat de Barcelona al segle IV havia sabut donar testimoni de la seva fe i servir l'Església, en una època concreta— volia també el CENTRE i els que el promovien i organitzaven ésser testimoni de fe i de servei a l'Església de Barcelona, al segle XX, i en aquest precís moment.

El CENTRE tingué un nou impuls en el seu caminar, amb la presència i les paraules del senyor Cardenal Arquebisbe, doctor Jubany, el qual el va inaugurar oficialment el 25 d'abril del mateix any.

Perquè s'inicià el seu funcionament

Remarquem el fet que aquest CENTRE es construí per iniciativa del senyor Cardenal, ja que en una ciutat tan gran com Barcelona, es veia i es veu molt necessari poder oferir una informació i acolliment religiós a la comunitat diocesana.

Des de feia molt temps parlava de l'oportunitat del seu funcionament. S'havien fet reunions, contactes, intercanvis amb diferents persones, veient sempre la conveniència de la seva iniciació, però sempre ensopegant amb dificultats de temps, claredat en els objectius, persones responsables.

En diverses ocasions, el senyor Cardenal ens havia manifestat el seu desig de l'obertura d'aquest centre, tot insistint en la necessitat d'aquest servei a la Diòcesi i la seva intenció que ANFE se'n fes càrrec.

Amb motiu de la reobertura de l'Església del Santíssim Sagrament, el desembre de l'any 1977, el senyor Cardenal ens deia en la seva homilia:

"Hi ha pobres en el camp de la fe, en el camp de la religió, en el camp dels valors transcendents de la vida humana. I a aquests pobres, ¿qui els acull? ¿qui s'apropa a ells?"

"Aquesta església, sense deixar d'acomplir la seva finalitat específica de veneració i adoració al Santíssim, pot obrir-se a noves perspectives i realitzar aquella missió veritablement diocesana QUE NECESSITEM TANT."

"Que hi hagi com una mena d'irradiació de l'amor que traspua la santa Eucaristia, i que les persones que arribin fins aquí, trobin un lloc obert per a la pregària, per al recés, per trobar-se amb Déu."

"Per això hem parlat algunes vegades del fet que aquesta església i aquesta casa, puguin constituir-se i puguin ésser aquí a la nostra ciutat, el que en diem un LLOC D'ACOLLIMENT."

A partir d'aquí, i de mica en mica, s'anaren perfilant els objec-

tius i concretant-se la feina, tot assumit per un equip promotor per tal de distribuir tasques i conèixer resultats.

Què pretén CEDAIR

Aquest CENTRE pretén ésser un lloc explícitament eclesial, però situat i equipat de tal manera que pugui ésser accessible a tothom.

Un lloc d'acolliment obert a disposició de qualsevol persona que s'interessi per una informació i orientació religiosa; un lloc de

diàleg espiritual, de coordinació d'activitats cristianes diocesanes.

Tanmateix, pretén arribar a facilitar informació exhaustiva sobre la vida cristiana de la ciutat, sobre tota mena d'activitats religioses, posant a les persones interessades en contacte amb les diverses Associacions, o informant directament de les activitats que hagi facilitat la pròpia Associació.

També pretén ésser un signe de la presència de l'Església en la vida dels homes.

Què ha fet CEDAIR? Què fa?

CEDAIR és portat per un equip responsable, amb una gran il·lusió i sentit de la responsabilitat.

Al periodista li ha semblat, aquí, molt millor establir un diàleg obert amb les components del grup, per tal que ens informin sobre llur tasca.

Pregunten al grup en conjunt:

— Com ho feu per a informar?
— Fem el que podem. A la vegada que informem, ens anem informant. Hi ha dues classes d'informació. Una, la d'actualitat: Cursos, conferències, viatges... L'altra, la informació que podríem anomenar "permanent": Associacions,

"Les consultes formulades de CEDAIR són molt diverses"

cases d'espiritualitat, centres d'esplai...

La informació l'adquirim de tot arreu. És com una mena d'obsessió per retallar revistes i periòdics i per agafar catàlegs del que sigui. Després es posa en ordre, es classifica i, el que és informació d'actuali-

tat, passa als "suors" de l'entrada i a un dossier per temes i dates; el que es pot considerar base d'informació permanent, passa als fitxers —encara molt incipients— que esperem que formin un fons d'informació completa i manejable de cara al futur. Potser el més com-

"Que hi hagi com una mena d'irradiació de l'amor que traspua la santa Eucaristia, i que les persones que arribin fins aquí, trobin un lloc obert per a l'oració, per al recés, per a trobar-se amb Déu" (Monsenyor Jubany).

el cardenal Jubany

i de servei a L'Església

Alert, en aquests moments, és el de llocs de recés i cases d'espiritualitat.

Ara, cada vegada més, els diferents Centres, Associacions, etc., ens van coneixent i ens envien llurs línies d'acció i, de tant en tant, llurs activitats.

I, si m'ho permetes, des d'ací voldria fer una crida a tothom per a que ens ajudessim a crear aquest fons d'informació al servei de tothom.

—Però, quina mena de consultes us fan? Us en fan moltes?

Com que el CENTRE només té dos anys i encara no és massa conegut, no hi ha moltes consultes. Això ens permet, com et deia abans, anar-nos preparant. El que sí que et puc dir és que les consultes són molt variades: Des de aquí cerca orientació per preparar-se per al diaconat permanent, fins a qui demana on pot confessar-se o l'horari de la missa més aviat de cara a una excursió.

—Ens podrieu parlar d'alguna informació molt concreta?

—Doncs veuràs. El primer estiu se'n va ocórrer, de cara als turistes que sempre anem desorientats —o ens podem desorientar— enviar una informació especial als hotels. Els projectes eren fabulosos; però ens vam haver de conformar amb preparar una llista dels cultes a les esglésies més properes a cada hotel i a les esglésies més "turístiques". No et pots imaginar l'èxit que vam tenir. Enguany, ja és la quarta vegada que ho fem (2 cops l'any). Alguns hotels, fins i tot, ens han demanat la informació abans que la enviéssim.

Una altra informació molt concreta que CEDAIR ha realitzat, ha estat a través de CATALUNYA CRISTIANA; el mes de març del 1980, de cara a la QUARESMA, de centres d'espiritualitat, recessos, exercicis, i el juny d'aquest mateix any, de cara a les VACANCES, informació de cursos d'estiu, exercicis centres, trobades, etc.

—Alguna anècdota o consulta interessant?

Totes riuen comentant. Per fi, algú diu:

—Una vegada ens preguntaren els Cors angèlics. Allí ens hauries hagut de veure suar perquè només ens en sortien set i sabíem que eren nou. Però ho resolguérem... encara que no ens preguntis com.

—El que ens va ésser més difícil, fou trobar la Mesquita, aquí a Barcelona, perquè, a més, era al començament de tot.

—També faciliteu informació no catòlica?

—Veuràs. Si som "acolliment" hem d'estar disposats a ajudar tothom. En quant a informació concreta, és clar que sí.

—I en quant a afers de caire social, també informeu?

—Informar, sí —en la mesura que podem—. Però resoldre no. No podem donar feina ni cercar lliure en un hospital. En aquests casos enviem aquelles

persones que pugin fer-ho, els organismes la tasca dels quals és aquesta. El que sí que intentem és anar tenint contactes amb aquests Centres o Institucions perquè, a l'enviar les persones, no sigui només a un número de telèfon, sino a una altra persona, ho entens?

En aquest aspecte social, hem tingut alguns casos d'alcoholisme, drogues...

—Potser parlem molt d'informació i poc d'acolliment. I és Centre d'ACOLLIMENT, oi?

—El nostre acolliment és molt senzill: Només SER-HI. I, a vegades, escoltar. En aquest aspecte et podriem explicar molts casos.

Una església oberta i silenciosa. Oberta a tothom, amb un horari força ampli.

També tenim una sala —no molt gran—. Està a disposició de qui la necessiti, per a trobades, reunions, conferències... Hi ha diversos grups que l'utilitzen regularment: MOVIMENT CRISTIA DE MESTRES; s'hi reuneixen un grup d'estudiants de fora de Barcelona; hi tenen lloc algunes classes i trobades de preparació de diaques; mensualment hom hi celebra un matí de celebració per a joves —"ESTROC", Espai de trobada en Crist—.

Amb motiu de l'Assemblea Diocesana de Barcelona, hi hagueren al Centre diverses reunions dels diferents temes, responsables, etc., de l'Arxiprestat.

Un avantatge és el lloc cèntric per a trobar-se i el tenir al costat una església per a celebrar l'Eucaristia, alguna para-litúrgia...

—I en aquest camp, alguna anècdota?

Tornen a riure totes.

—Diverses. Però, per a mí, la més bonica fou un avi que ens demanà si podia pregar amb el seu violí. Va venir algunes tardes, molt discretament, des de l'últim banc... Fou molt bonic.

—Projectes?

—A grapats. Tenim molta imaginació. Però no ens desanimem pas per no poder realitzar d'immediat ni tan sols els més desitjats.

—Com per exemple?

—No sé quin dir-te. Ni ha tants! El que ens agradaria molt és que aquesta església —tan cèntrica— pogués ésser com el lloc en el qual el moviment de Pastoral Litúrgica fes experiències litúrgiques. Parlem molt de creativitat i per altra banda de creativitat. Podria servir d'aqueducte concret per a aquesta creativitat.

—N'esteu contents?

—No i sí. Si estéssim contents seríem molt poc ambiciosos. I, essent ambiciosos, resulta difícil d'estar contents amb un assoliment tan petit. Perquè, entre d'altres coses, som d'un realisme clarividient i ens adonem perfectament de la poca cosa que actualment és CEDAIR. Però, a vegades, comentem admirades que no aconseguim desanimar-nos.

Clau de volta de la catedral.

Potser és que la finalitat i la necessitat del CENTRE el veiem molt clar. I això és el més important. Com diu aquell proverbi hindú: "Un camí de mil milles comença per un sol pas".

Nosaltres som en el segon... i seguirem caminant.

I per acabar, com concretar el que CEDAIR vol ésser?

La tasca del CENTRE, desitgem que sigui considerada amb la flexibilitat suficient per a respon-

dre progressivament a les circumstàncies que es vagin produint.

Conseqüent amb la finalitat per la qual fou creat i amb els objectius proposats, volem sentir-nos sempre dins la pastoral de conjunt de la Diòcesi, i com a servei envers les Associacions, Moviments, Parròquies, volem fer d'enllaç, de camí, de canal que faciliti l'encontre i la informació entre uns i altres.

Volem, sobretot, **atendre i acollir** les persones que hi vinguin a sol·licitar qualsevol informació, amb caliu humà, en nom de l'Església al servei de l'Església com a testimoniatge d'Església.

CEDAIR
en quatre paraules

—Un lloc explícitament eclesial, però situat i equipat per tal que sigui accessible a tothom.

—Un lloc de coordinació d'activitats cristianes diocesanes.

—Un lloc d'INFORMACIÓ i ORIENTACIÓ eclesial.

—Un lloc de diàleg espiritual, de recolliment i de silenci.

Si tens una activitat de caire religiós, dona-la a conèixer i posala al servei de la comunitat diocesana a través de

CEDAIR

Si cerques, CEDAIR et pot orientar sobre:
Centres d'espiritualitat

Centres d'espiritualitat
Activitats parroquials
Celebracions litúrgiques
Centres i cursos de formació religiosa
Obres apostòliques, etc.

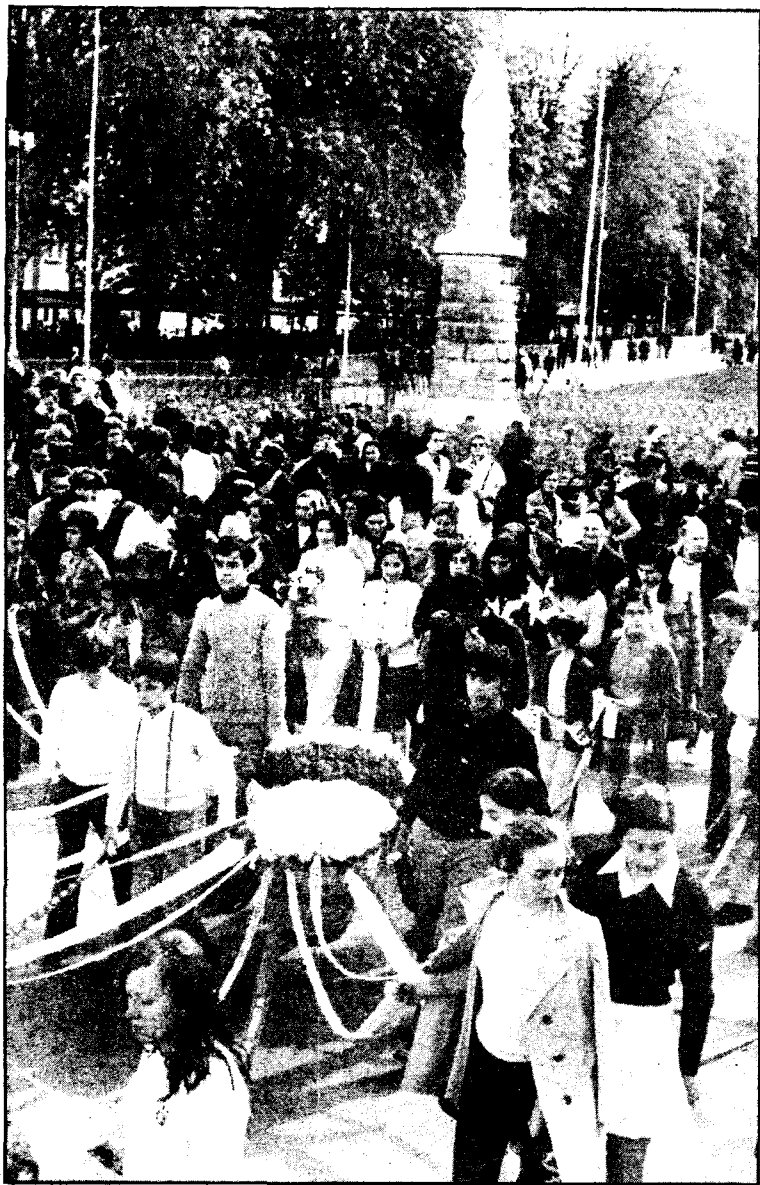
CEDAIR desitja ACOLLIR i ATENDRE

amb caliu humà
en nom de l'Església
al servei de l'Església
com a testimoniatge de l'Església

Centre Diocesà d'Acolliment d'Informació Religiosa
carrer d'Aragò, 268, baixos. BARCELONA-7. Tel. 216.02.13.
De 6 a 8.30 de la tarda - De dilluns a divendres.

Tres dies al cor del Pirineu per a refermar la seva fe

Ofrena de la joventut catalana i mallorquina a la Verge de Lourdes

Una ofrena floral que vé a ser tot un símbol

Barcelona. És precisament en aquest temps quan es troben davant la Verge Blanca dels Pirineus una gran colla de jovent de la nostra terra. Des de fa dotze anys, aprofitant les festes escolars del primer de maig, joves de tots els indrets de Catalunya, i també de Mallorca, es desplacen amb tot el seu bagatge d'alegria als peus de la Verge per a fer-li una ofrena: l'Ofrena Floral de la Joventut Catalana i Mallorquina a la Verge de Lourdes.

Aquesta és una de les iniciatives més interessants dels últims anys a Lourdes, una "pelegrinació" que fuig dels esquemes normals i quotidians de les altres pelegrinacions que podeu veure a Lourdes. Joves de l'Empordà i el Gironès, d'Osona i el Barcelonès, del Solsonès i de la Seu, de les Illes, de tants i tants llocs de Catalunya, es troben durant tres dies, per refermar la seva fe, la seva gran esperança, el seu amor

a la Verge i als homes, per sentir-se germans.

L'acte central, l'Ofrena pròpiament, consisteix en una gran processó de tots els participants, amb joves vestits amb els seus vestits típics i que són portadors de cistelles amb clavells.

D'aquestes cistelles en penjen les cintes que cada grup o col·legi ha confeccionat i que per aquest fi han dut. En una solemne cerimònia, després d'una Missa concelebrada a la Basílica del Roser, es fa donació, a la Verge, de les flors i els fruits típics de cada terra.

Però no és aquesta l'única activitat. Durant tres dies es faran trobades, conferències, visites culturals i turístiques, feran coneixença els components dels diferents grups, parlaran entre ells, faran amistat, fins i tot quedaran per veure's un altre any.

M'agrada recordar les paraules del senyor bisbe de Tarbes-Lourdes el dia que, informat de l'existència d'aquesta Ofrena i amb interès per saber-ne més detalls, va cridar els organitzadors per a parlar-ne. "Es molt bonica aquesta iniciativa, i molt interessant, perquè aquests joves que ara vénen per primera vegada, tornaran i potser amb els seus fills i tot". Que en tenia de raó el senyor bisbe! He vist el nostre jovent, després de tres dies d'intensa convivència a la ciutat del Gave, i he pogut constatar l'impacte emocional i la satisfacció moral que s'emporten tots ells. Ben segur que passarà el temps i a molts d'ells els quedarà l'agradable record d'aquella pau i aquella alegria que només en certs llocs d'una gran càrrega espiritual es pot trobar.

F.X.

POSTRES DANONE

Tres deliciosos suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li suggereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca. **Avui, un DANONE**
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

Amb motiu del dia del Seminari

Vocacions sacerdotals avui?

Els delegats de Pastoral Vocacional dels bisbats de Catalunya, es reuniren a la Seu d'Urgell, els dies 12 i 13 de setembre d'aquest any, amb el bisbe Joan i membres del secretariat interdiocesà de Catequesi. Com a conclusió d'aquesta trobada, formularen uns criteris per a una correcta presentació de la Pastoral Vocacional.

1) Cal crear consciència que tots tenim un rol en l'Església, una feina a fer: en altres paraules, una vocació. És una conseqüència del Baptisme.

2) Totes les vocacions en l'Església són diverses, complementàries i independents: No poden ser contemplades aïllament.

3) Creiem que la vocació és un

do de Déu. Cal estar oberts i disponibles per acollir i respondre a aquesta oferta de l'Esperit que és la vocació. Des d'aquesta perspectiva podem comprendre el valor i la necessitat d'un clima de pregària permanent i compromesa, de la col·laboració dels malalts, etc.

4) Tota vocació pot ser contemplada des de tres aspectes o facetes complementàries:

- a) Com a seguiment de Crist.
- b) Com a autorealització.
- c) Com a resposta a les necessitats de les persones.

A l'hora de presentar la vocació, caldrà insistir més en un aspecte o en un altre, segons l'edat.

5) La diversitat, complementarietat i reciprocitat de les vo-

cacions fan que una Diòcesi o Comunitat sigui medidora de la crida que fa Déu. La composició dels equips de pastoral vocacional n'ha de ser signe i motor.

6) Les Delegacions Diocesanes de Pastoral Vocacional treballen directament les vocacions als ministeris ordenats i les vocacions consagrades.

7) Ara bé, la tasca vocacional és un afer de tota la comunitat cristiana. I això no per un desig o necessitat de supervivència, sinó, per fidelitat a la Missió rebuda de Crist.

8) Per això els laics han de prendre consciència que el tema de les vocacions els interessa també molt a ells: No hi ha comunitat sense ministeris. Aquesta és també la raó de la seva incorporació a les delegacions de pastoral vocacional.

9) Creiem que la família cristiana continua essent un dels llocs privilegiats per a la naixença i desenvolupament de les vocacions consagrades.

10) Creiem important que els joves tinguin oportunitat de sentir-se interpel·lats per testimonis vius i propers, de persones que, senzillament han respost a la vocació i se senten realitzades en ella. Nosaltres ens comprometem a oferir-los-hi.

11) Cal fomentar en els joves aquelles actituds que, sense ser estrictament vocacionals, afavoreixen el naixement de la vocació. Podrien ser entre altres:

- a) Obertura als altres.
- b) Capacitat de comprometre's en alguna tasca de servei.
- c) Sensibilitat davant les necessitats humanes, etc.

Fer néixer en els joves aquestes actituds és també treballar per les vocacions.

12) Tot i respectar la llibertat dels joves, creiem que en molts casos, cal proposar amb claredat l'opció vocacional. Sempre cal

veure, tanmateix, quin és el moment més oportú de fer-ho.

13) Valorem els grups i moviments juvenils d'inspiració cristiana, com a lloc privilegiat per a presentar-hi l'opció vocacional.

14) Constatem que en la Catequesi, en general, hi ha poca incidència del tema vocacional. Creiem que és un espai molt adient per a fer-lo present. Nosaltres ens oferim a col·laborar saltres ens oferim a col·laborar-hi.

15) Cal lluitar contra el catastrofisme i vèncer-lo. Les dificultats tenen també un aspecte positiu ja que ens interpel·len i ens

criden a la revisió i a la purificació.

16) El treball vocacional ha de tenir en compte la situació del nostre món i de la nostra Església. Amb els seus riscos i amb les seves possibilitats.

17) Creiem que també tenen molta importància els mitjans de Comunicació Social, els quals, poden presentar testimonis vius i propers i afavorir en els joves aquelles actituds ressenyades més amunt. És per això que hem de ser-hi presents.

Delegats de Pastoral Vocacional dels bisbats de Catalunya.

Conversa amb mossèn Antoni Oriol i Vera, Rector del Seminari Menor de la Conreria.

Quan fou erigit aquest Seminari? Per qui?

Primer contacte amb els pares Cartoixans 16.3.40. S'inaugura el curs "a prova", 29.9.40.

L'erecció canònica com a Seminari Menor, Decret de la Sag. Congr. 1155 de l'any 1942.

Essent Bisbe A.A. Mons. Díaz Gómara.

Quants seminaristes hi havien en el moment de més esplendor del Seminari-etapa antiga: fins 1970.

Era el curs 64/65. Hi consten 300 alumnes. Eren atesos per 13 sacerdots interns que convivia amb ells i 6 més que col·laboraven com a professors.

Què representa aquesta nova etapa?

Per a nosaltres la nova etapa està situada en el curs 78/79. Es vol clarificar el funcionament del Seminari Menor i s'opta, plenament d'acord amb el Sr. Cardenal i sota el seu guiatge personal, per caminar vers un Seminari Menor segons les directrius del "Pla de Formació Sacerdotal per a Seminaris Menors" de la Conferència Episcopal Espanyola.

Els anys que van des de 1970 a 1978 marquen una etapa en la que el Seminari Menor es presenta com a Col·legi - Seminari. Els resultats no han estat engrescadors i es dubta positivament d'aquesta fórmula perquè el conjunt de l'alumnat no proporciona l'ambient de vivència cristiana en què és fàcil acompanyar i desvetllar les possibles vocacions sacerdotals.

La recerca d'aquest ambient com a caliu que ens apropa a la consecució del nostre objectiu específic determina, doncs, aquesta nova etapa que hem començat i que anem realitzant.

Creu que avui és viable un Seminari Menor?

Voldria començar dient que nosaltres, els educadors del Seminari Menor, tenim consciència adquirida que el Seminari Menor no es l'única resposta que avui podem donar al problema vocacional en el món dels adolescents. Però sabem que és una institució de l'Església, que avui és vàlida per a complir la missió d'acolliment d'adolescents i preadolescents per a respondre a la possible vocació sacerdotal.

Però la nostra certesa de la viabilitat del Seminari Menor ha de ser conjugada amb la confiança que en la nostra institució dipositem totes aquelles instàncies diocesanes que estan en contacte amb adolescents. D'elles depèn, en gran mesura, la viabilitat, ja que ens proporcionen la terra on treballar. Pel que fa als fruits de la tasca d'un Seminari Menor, no són únicament els sacerdots ordenats els que compten. També els pares cristians que, havent rebut una formació adient, arriben a ser membres compromesos en l'Església diocesana.

Quines característiques té aquest Seminari?

Alumnes de la 2ª etapa de la Bàsica (6è 7è 8è EGB) i el BUP (1er 2on 3er).

Règim d'internat de dilluns a divendres, per raó de les possibilitats extra-escolars de formació que permeten, en un clima de convivència familiar, caminar junts en resposta a la crida que Déu ens dirigeix a cada un.

Què n'espera el Seminari Menor, dels membres del Poble de Déu de la Diòcesi de Barcelona?

Pregària per les vocacions.

Interès i coneixement de la realitat que estem vivint en el nostre Seminari Menor.

La invitació, adreçada de part nostra a tots aquells que poden beneficiar-se de la Institució Seminari Menor, a trucar a les nostres portes.

MAS-BAGÀ

Fundada el 1878

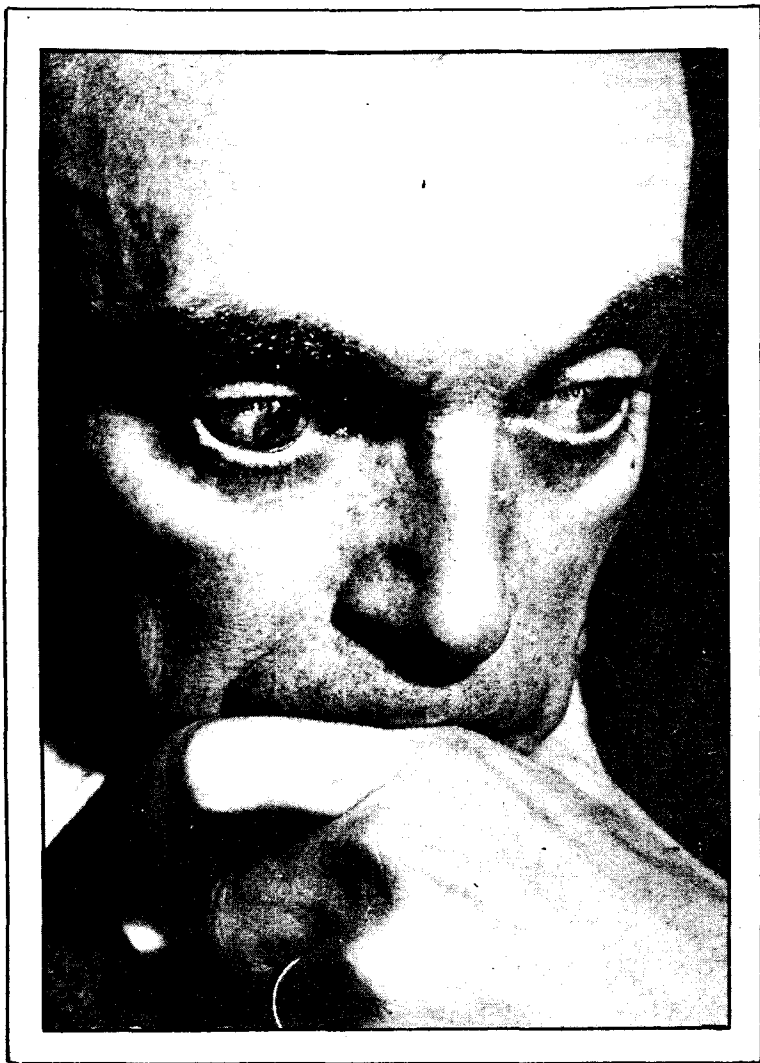
Primera empresa de Catalunya en la fabricació d'elements per a restauració col·lectiva

Cuines, forns, i gratinadors.
Armaris de conservació freda i calenta.
Paelleres, Marmites i Fregidores.
Autoserveis (self-service) i els seus complementos.
Per a:
Col·legis, Internats, Residències.
Comunitats, Hospitals, Sanatoris.
Menjadors laborals.

S.A.M. Mas-Bagà | Barcelona-9 - Valencia, 346 - Tel. 257 15 06
Madrid-4 - Hortaleza, 17 - Tel. 221 70 09

Reflexió quaresmal en cinc articles

QUARESMA I CONVERSIÓ (II)

La vida i la fe, realitats cada dia més plenes?

Cada moment de la vida és una novetat i una possibilitat de creixença.

Si l'acollim amb un esperit instal·lat, fixat, tancat, en farem un moment estèril.

Només camí enllà de l'ahir i de l'avui la vida i la fe esdevenen realitats cada dia més plenes.

No és el tòpic de sempre. És l'exigència sempre inacabada de millorament. La vida és moviment i no permet anquilosar-se. Quan no avancem, ni que sigui a pas menut, perdem passades.

La vida és un joc en el que és radicalment mentida que tant se val guanyar com perdre. Ningú en els seus cabals no vol perdre.

Perquè, en el fons, tots estem convençuts que la vida no se'n ha donat com una passió inútil, sinó com un camí de realització personal. Com a cristians, l'ideal de la nostra fe és un camí que, partint de la realitat concreta de la nostra persona i de la nostra vida, té el seu terme en la plenitud de Déu. Es un camí tan llarg com la nostra pròpia vida. Per això ens cal viure-la amb esperit nòmada; com a pelegrins; o si voleu, com a protagonistes d'una continuada aventura apassionant.

Mantenir desvetllat l'esperit

La vida diària en la seva complexitat de vivències, maldecaps, victòries i fracassos, porta un desgast. Parlem d'un desgast d'esperit. L'altre, és llei natural i poca cosa podem fer-hi. Encara, doncs, que la carn sigui feble, l'important és mantenir desvetllat l'esperit.

Si badem, si aflluïm veles, un cert passotisme d'esperit ens portarà a la indiferència i a la mediocritat.

La mediocritat és com menjar sense sal. Com veure la vida simplement en blanc i negre.

És caminar d'esma; arrossegant els peus; mirant a terra sense veure el relleu de les realitats.

És una miopia que no ens permet llegir el missatge dels esdeveniments. La mediocritat, en cap ordre de la vida, no satisfà ningú. Crea un buit i un "sense-sentit" molt perillosos. Es menja la vida, formalment humana, i ens situa en una tarannà vegetatiu i automàtica.

Estic cansat. No vull caminar més. Em conformo amb les "olles d'Egipte". La terra promesa no m'interessa.

No acabem d'entendre que la "terra promesa" la portem ja al cor. Com una llavor soterrada que va arrelant i creixent si troba terra bona.

Sí, aquesta terra és ja terra promesa per als justos, per als infants i per als nets de cor.

Per als que l'estimen i en fan, pacientment, camí de festa i de lluita vers el Regne. El cansament és humà. Cal beure i menjar aquella aigua i aquell pa que han satisfet, en tots temps, la fam i la set dels justos.

Mentre hi som a temps: CONVERSIÓ

Quaresma i llibertat fóra un bon títol. Perquè la llibertat és una conquesta de cada dia. Cal alliberar l'home, alliberar l'esperit. Ser interiorment lliures enfront de nosaltres mateixos, dels poders i de les coses. Fer de la llibertat una qualitat de progrés.

Conversió és retorn a la llibertat de la veritat, de la justícia i del bé.

Conversió és la capacitat de l'home de donar un cop de volant i redreçar la direcció. És recuperar la capacitat de treure el geni propi de l'home i dominar les situacions i les circumstàncies per endegar-les com cal.

Conversió, per a nosaltres cristians, és deixar-nos de camàndules i tenir el coratge de girar el nostre món interior vers el Senyor, i encarar-lo, sense pors inútils, a les exigències de l'Evangeli.

No es tracta, simplement, d'ajustar el nostre viure a unes "lleis de comportament". L'ètica cristiana arrenca del cor, de l'esperit, de la adhesió i de la comunió personal amb el Crist; de "l'ésser cristià" que ens ha estat donat i que demana un obrar com li escau per a desplegar-se en una veritable vida.

Conversió i realisme

Tocar de peus a terra. La conversió no és un pur encongiment intimista. És una acció sobre realitats concretes.

Conversió és reconèixer el que som realment. Acceptar-nos nosaltres mateixos i els nostres pecats.

Ser realistes i acceptar, amb una actitud humil però també àgil, la nostra pobresa i les nostres limitacions, tot reconeixent, tanmateix, la grandesa transcendent a la qual Déu ens crida.

Conversió és no resistir-se a l'Esperit de Déu, sinó deixar-se seduir i portar per Ell.

Gràcia i conversió

Conversió és creure en la fondària de la nostra vinculació amb Déu, i en la força del nostre ésser filial diví.

Acceptar joiosament i agraïda la incidència de la salvació de Crist en les nostres vides.

Conversió és creure en la llum des de la foscor, en l'esperança des de la derrota, en la fecunditat des del desert, en la finalitat des de la paradoxa, en la gràcia des del pecat, en el cel des d'aquesta, a vegades, pobre maleïda terra; en definitiva, creure en la Pasqua des de la Creu. Conversió és creure'n fermament que Crist ha vençut aquest món estrany de mal, de pecat i de mort; i enduts per la força del seu Esperit, maldar per obrir-nos més i més a la salvació, al crit consolador de: "Senyor tingueu pietat!"

I sentir un estremiment inenarrable, quan, malgrat el cor trosejat i les llàgrimes calentes lliscant-nos cara avall, hom té el coratge de somriure a la vida, als homes, al cel i a la terra.

Emprendre novament el camí per esdevenir més homes en un món més humà.

Francesc Malgosa i Riera

Paraula de vida

L'art de fer-se petit

"...Perquè tot aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exaltat." (Lluc 14,14)

Aquestes paraules de Jesús, evidentment les coneixes. Són molt importants. En realitat es troben en molts altres llocs de l'Evangeli.

Un concepte semblant el trobem ja en l'Antic Testament.

En el llibre de Job hi ha escrit: "Ell, (és a dir, Déu) humilia l'altive-sa del superb però socorre a qui té els ulls baixos (és a dir, els humils).

"...Perquè tot aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exaltat."

Te'n adones? En el món on Déu no és reconegut les coses van al revés. Hi regeix la llei del jo, del més fort, fonamentalment injusta.

En realitat són els poderosos, són els rics aquells que se senten segurs d'ells mateixos, els que dominen i oprimeixen els dèbils i pobres.

I la confiança d'aquests (dels pobres) està en Déu, que un dia canviarà aquesta situació. Així ho ha dit la Verge Maria quan ha cantat el Magníficat: "ha derrocat els poderosos del tron i ha exaltat els humils".

En efecte —ho hauràs comprès— aquest canvi tan radical no s'aconseguirà amb una lluita de classes. Els creients no esperen el canvi d'una situació que arriba a la més profunda intimitat de l'home, d'una revolució feta per homes. L'esperen d'una intervenció de Déu.

En arribar a aquest punt potser pensaràs en una resignació, en una passivitat, en una renúncia de res-

ponsabilitat. No és així. Els creients no s'enganyen a si mateixos pensant que l'home sigui capaç de sortir-se —només amb les seves forces— d'una situació infeliç, de pecat, d'egoisme, que l'home ha creat aferant-se a ell mateix. Estan convençuts que cal reconèixer Déu, esperar d'Ell la salvació, la rehabilitació veritable. Pensen que establir una relació de comunió amb Déu, esperar d'Ells la salvació, la rehabilitació table. Pensen que establir una relació de comunió amb Déu, la relació que els uneix amb els altres homes també serà veritable i autèntica: una relació d'igualtat.

"...Perquè tot aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exaltat."

Aquestes paraules reflecteixen exactament la situació dels que accepten de Déu, amb el cor obert, la salvació: són humils, saben que no poden vanagloriar-se de res perquè tot ve de Déu.

És el sentiment que envaeix el fill pròdig quan retorna al Pare o el del públicà que —si te'n recordes— al revés del fariseu que presumeix de just, es colpeja el pit al fons del temple.

Sí, qui obra així és estimat per Déu i Ell l'exalta.

"...Perquè tot aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exaltat."

Certament pots entendre aquestes paraules com una advertència de Jesús als qui pequen de superbia, i un estímul a no ser ambiciosos.

Però Jesús vol dir-te quelcom més que un principi moral. El qui s'humilia no és solament el qui no cerca l'ambició, sinó aquell que davant de Déu sap que és petit, sap que val poc i, per tant es posa a les Seves mans.

Vols un exemple? El nen, aquell que es fa com un nen. És Jesús qui et dona aquest exemple. Aquell qui s'humilia està disponible a Déu i rebrà la salvació i serà exaltat.

"...Perquè tot aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exaltat."

Et diràs: I com viure aquesta humilitat?

Mira: Déu considera fet a Ell tot allò que fas als teus germans. Així, doncs, humiliació davant d'ells; servir-los.

No ser indiferent, no pretendre res, no exigir només els drets, no dominar-los, estimar-los, servir-los, a costa de cedir, també de perdre, renunciant al temps i a les coses.

I quan tindrà lloc l'exaltació? Evidentment, en el nou món, en l'altra vida.

Però per aquell que viu en l'Església aquest canvi de situació ja es fa present en aquesta vida. Sí, realment en la comunitat cristiana els creients estan al servei els uns dels altres. També és cert que tots són iguals. I no sols això, sinó que aquell que mana és com el que serveix.

Per tant, la situació està ja canviant. No per res més, l'Església, on viuen les paraules que hem profunditzat, és ja un signe del món futur.

Chiara Lubich

Del 21 al 25 d'abril vinent,

**SETMANA DE RENOVACIÓ
CARISMÀTICA
PER A SACERDOTS**

al Monestir de Montserrat

Informe-vos, telèfon 217 94 30

Calendari

Diumenge, 15 de març: II de Quaresma. Santa Madrona, verge i màrtir; Santa Lluïsa de Marillac, fundadora i sant Ramon de Fitero, abat.

El sol surt a les 6,3 i es pon a les 5,58 (hora solar).

Festa major a Corbera de Llobregat i Puigpelat.

Fira a Corbera, Lleida i Ribarroja.

Dilluns, 16 de març: Sant Agapit i Sant Heribert, bisbe i Sant Hilari, bisbe i màrtir.

Dimarts, 17 de març: Sant Patrici, bisbe; Sant Josep d'Arimatea i Santa Gertrudis de Brabant, verge.

Dimecres, 18 de març: Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor; sant Salvador d'Horta, franciscà i sant Anselm.

Festa d'Horta de Sant Joan i Ribarroja d'Ebre.

Dijous, 19 de març: Sant Josep, espòs de la Mare de Déu.

Festa major de Margalef i Picamoixons.

Divendres, 20 de març: Sant Ambrós de Siena; santa Eufèmia i santa Alexandra, màrtirs.

Dissabte, 21 de març: Sant Filemó, màrtir i santa Fabiola, matrona romana.

Festa de sant Josep

El culte a sant Josep comença el segle IX, i no es generalitzà sinó a partir del segle XIV. Gregori XV convertí el 19 de març en festa de precepte. Pius IX declara el sant, patró de l'Església universal, i Joan XXIII introduí el seu nom al cànon de la missa romana.

Sant Josep és un dels sants més populars a Catalunya.

La Bíblia a l'abast

L'artesanania en temps de sant Josep

L'artesanania a Palestina, en temps de sant Josep i de Crist, era el tipus de vida d'una modesta classe mitja —en la qual s'integraven també els petits comerciants— instal·lada generalment als centres urbans.

Llana, cuiro i lli

Nosaltres coneixem l'existència de la indústria de la llana a Judea i la del lli a Galilea; també hi hagué teixidors a Jerusalem. Aquesta indústria era, naturalment, de tipus artesà i hi són vinculats els oficis dels escombradors i els sastres.

Els curtidors de cuiro, instal·lats generalment als afores de la ciutat, proveïen a d'altres artesans, entre els quals hi havia els confeccionadors de rotlles (llibres) en cuiro, els fabricants de sandàlies, etc., encara que moltes vegades aquests últims curtien el cuiro que necessitaven i, per la seva banda els escrivens s'especialitzaven també en la preparació dels rotlles, una part en cuiro, una altra en pergami i en paper, així com en la tècnica de la seva escriptura.

D'aquest ofici, s'ha trobat a les excavacions del cenobi de Qumran, una sala d'escriptura amb atrils, taules, tinters i d'altres atuellis que serviren per a confeccionar la famosa biblioteca que allí es trobà.

Formatgers, forners, fusters i curanderos

D'altres oficis venien imposats, de la mateixa manera que els anteriors, per les necessitats de l'economia quotidiana; els formatgers, els forners —entre ells, a Jerusalem, els especialitzats en pàcim— i els aiguadors; els ferrers, els fusters— entre els quals comptem amb sant Josep—, sense oblidar els metges i curanderos, els barbers, etc.

Especialment a Jerusalem, hom desenvolupà l'art de la preparació de resines i ungüents aromàtics, així com l'artesanania de joies, i una notable indústria que ocupava els orífexs i argenteres, dedicats a realitzar objectes de record molt demanats pels pelegrins.

Per acabar, esmentem els picapedrers, paletes, delineants, marbristes, jardiniers i altres oficis semblants, l'abundor dels quals demostra la gran activitat constructora que desenvoluparen Herodes el Gran i els seus successors.

"El que no ensenya un ofici al seu fill, l'ensenya a robar"

Per a molts sacerdots, l'artesanania o la pràctica d'un ofici era, juntament amb els delmes, un mitjà de vida; i el mateix cal dir dels escrivens, doctors de la llei, perquè si bé hi havia una tendència a considerar l'estudi de la llei i incompatible amb l'exercici d'una professió, una tradició rabílica afirmava: "El que no ensenya un ofici al seu fill, és com si li ensenyés a robar".

Sabem, de fet, que molts insignes doctors de la llei foren sastres, sabaters, etc. El mateix sant Pau tenia l'ofici de tapisser o teixidor de lones de tendes de campanya.

M.R.

Temps i camins

El cor del fuster

Sant Josep era fuster... La fusta és una matèria dòcil que ve de la muntanya; per això quan passem prop d'una fusteria sentim la flaire pròpia que li dona caràcter, juntament als encenalls que dona bó d'acaronar entre les mans.

El cor del fuster de Natza-ret fou ple de fe en Déu, de confiança en els seus dissenys. En una pregària litúrgica de la missa dedicada a ell l'evangelista diu: "Josep, fill de David, no temis de prendre amb tu, Maria, la teva esposa; puig que el que s'hi ha engendrat, és de l'Esperit Sant".

El nostre gran poeta Maragall en parla:

"Arriba sant Josep amb la vara florida. Riuen els horitzons. Fressegen de llorer i palmons."

"Llorers i palmons" perquè la diada de sant Josep és un preludi de la Setmana Santa que s'acosta.

Pietat Campmajó.

L'Església celebra

15 de març: Diumenge de Quaresma. Lectures: primera Gn 12,1-4a; Salm 32; segona 2 Tm 1, 8 b-10; tercera Mt 17, 1-9.

16 de març: Dilluns de la II Setmana de Quaresma. Lectures: primera Dn 9, 4b-10; Salm 78; segona Lc 6,36-38.

17 de març: Dimarts de la II Setmana de Quaresma. Lectures: primera Is 1, 10. 16-20; Salm 49; segona Mt 23, 1-12.

18 de març: Dimecres de la II Setmana de Quaresma. Lectures: primera Jr 18,18-20; Salm 30; segona Mt 20, 17-28.

19 de març: Dijous. Sant Josep, Espòs de la Verge Maria. Lectures: primera 28 7, 4-5a. 12-14 a. 16; Salm 88; segona Rm 4,13. 16-18.22; tercera Mt 1,16 18-21.24a.

20 de març: Divendres de la II Setmana de Quaresma. Lectures: primera Gn 37,3-4 12-13 a. 17b-18; Salm 104; segona Mt 21, 33-43. 45-46.

21 de març: Dissabte de la II Setmana de Quaresma. Lectures: primera Mi 7,14-15. 18-20; Salm 102; segona Lc 15, 1-3. 11-32.

Catequesi dels signes

XI. Comunió

A. Aspectes doctrinals

—La Comunió forma part essencial de la celebració eucarística. JESÚS DIGUÉ: **PRENEU, MENJEU-NE TOTS. BEVEU-NE TOTS.**

—Amb la participació activa a l'oferta del sacrifici, el batejat fa un acte sacerdotal.
—Per la comunió, tota l'assemblea esdevé sacramentalment unida.
—La Comunió, participant de l'únic cos de Crist, es manifesta com Assemblea Cristiana i Poble Sacerdotal.

B. Aspectes catequètics

—El Pare Nostre és la primera pregària del rite de Comunió.
—Cal partir sempre de la taula sacrificial de la cena, no del calvari.

—Cal posar en relleu els gestos principals del Pa-Vi-Cos-Sang.

—El sentit de respecte a l'eucaristia és més un problema antropològic que litúrgic, per això: **Combregar drets:** és més propi del culte sacrificial.
expressa millor el sentit dinàmic de caminar (la processó, de comunió).

està més d'acord amb la cultura bíblica, i amb la catequesi dels Pares de l'Església que ens parlen del gest de "caminar amb el pa a la mà, vers la terra promesa".

Combregar a la mà: és un gest més propi dels adults. cal observar les normes litúrgiques de l'Església. Sant Ciril diu que "la mà esquerra fa un tronx al Senyor, per poder-lo prendre amb la mà dreta".

La Comunió amb les dues espècies: expressa millor el menjar i beure.

és més significatiu i catequètic.
és el signe de l'aliment del cos i la sang del Crist.
és signe del banquet i de la unitat fraterna dels cristians.

F. Xavier Parés.

Pensant-hi bé

DEJUNAR

Les persones alimentem la nostra còrpora.

I fem bé, perquè primer és viure i després filosofar.

Però les persones no vivim solament de pa, de coses.

Necessitem també alimentar el nostre esperit. El nostre "ser persona".

Necessitem conèixer-nos i conèixer, estimar i ésser estimats.

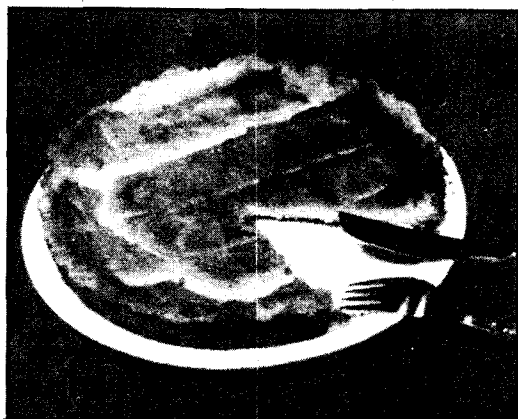
Sovint, per exemple, preferim menjar pa amb tomàquet amb una arengada, sota un arbre, que, entaforats en un jaqué llogat i en el mínim espai vital d'una taula encarcerada, saborejar el trosset per càpita de llobarro amb suc.

I és que, a la persona, li agrada més la llibertat que el bon plat. Avui està de moda el "menjar poc i pair bé".

L'anàlisi d'aquest fenomen seria realment interessant; quines són les causes que el provoquen: Sobrietat?, esveltesa de formes?, perills de l'obesitat?, mandra culinària?, penúria de butxaca?

És difícil de dir. Però, certament que el "menjar a tentipotentí" va acabant-se. I és freqüent que les persones que circulen més enllà de la joventut dels quaranta, amb el mateix o amb semblants mots, facin seva la ponderada filosofia de l'adagi popular: "Més cura la dieta que la llanceta".

La finalitat, però, del dejuni quaresmal no és pas terapèutica.

És un signe, planerament preceptuat per l'Església, que ens recorda a tots els qui sincerament volem viure la fe, que les persones no vivim per menjar, per consumir, per córrer adelerats darrera de les coses, dels diners, dels poders, etc.; sinó que hem de menjar per viure i per gaudir justament de tota la bellesa, la grandesa i de l'aventura de la creació.

Si volem que la nostra fe sigui viva, luminosa, joiosa, ens cal passar ànsia de nodrir i créixer la vida del nostre ésser personal cristià.

Deixem-nos d'històries. Cada u de nosaltres sap prou bé, si ho volem reconèixer, de quins mals menjars ens cal dejunar. I també sabem quin pa i quina aigua poden satisfer la nostra set i la nostra fam.

Xesc Soliu

IV premi periodístic "Ramon Cunill"

BASES:

1) La Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social convoca el sisè CONCURS NACIONAL DE PRENSA, amb motiu de la XV DIADA DE MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL (31 de maig 1981) i com a homenatge al que fou durant molts anys el seu Delegat General de MCS i Director de l'Oficina d'Informació de l'Episcopat, el senyor Ramon Cunill.

2) EL PREMI "RAMON CUNILL" s'atorga a l'article o serie d'articles la temàtica dels quals desenvolupi totalment o parcialment el lema de la XV DIADA MUNDIAL: "LES COMUNICACIONS SOCIALS AL SERVEI DE LA LLIBERTAT RESPONSABLE DELS HOMES".

3) Aquests articles han d'haver estat publicats en algun dels diaris o revistes espanyoles entre el dia d'aquesta convocatòria i el 31 de maig d'aquest any.

4) Per a poder optar al Premi, s'hauran de remetre aquests

articles apareguts a les corresponents publicacions (o fotocòpia d'aquesta) per quintuplicat, al Secretariat Nacional de Mitjans de Comunicació Social (Alfonso XI, 4-2.ª, Madrid-14; tel. 231.97.09) fins el dia 31 de maig de l'any 1981.

5) El jurat serà constituït per rellevants figures del periodisme espanyol i el veredicté es donarà a conèixer oportunament després del dia 31 de maig de l'any 1981.

6) La quantia del PREMI "RAMON CUNILL" és de 100.000 pessetes, atorgades per la Fundació Ramon Cunill.

Música

IV Setmana de Música Religiosa

Aquesta nova edició de la "Setmanà de Música Religiosa", que ja arrelat a la nostra ciutat com a una de les seves manifestacions musicals més destacades, ens proporciona el retrobament amb artistes tan valuosos com el grup vocal "The Scholars", el contratenor René Jacobs i el clavicembalista Ton Koopman. Organitzada per l'Obra Cultural de "La Caixa", aquesta IV Setmana tindrà com a escenari dels seus concerts el Monestir de Pedralbes i la Basílica de Sta. Maria del Mar, amb la programació següent: el dia 31 de març, The Scholars obrirà el Festival a Pedralbes amb un programa dedicat, en gran part, a obres vocals angleses; l'endemà, la Coral Cantiga oferirà, al mateix lloc, un programa que enclou una primera part dedicada íntegrament a Ciceró i una segona amb música religiosa romàntica alemanya; el dia 3 d'abril, a Sta. Maria del Mar, podrem escoltar el Cor Bizantí Grec d'Atenes en un programa dedicat a música ortodoxa grega; el 7, novament a Pedralbes, l'Orquestra i Cors Paul Kuentz de París oferiran un atractiu programa, amb inclusió del "Gloria" de Vivaldi i del "Te Deum" de Bruckner; el Festival finalitzarà al Monestir de Pedralbes amb un programa dedicat a polifonia sacra d'autors francesos, a càrrec de René Jacobs i obres de Bach per a clavicèmbal interpretades per Ton Koopman.

I Concurs Internacional de piano "José Iturbi". Els premis són de 1.200.000 pessetes

Organitzat per la Diputació de València amb la col·laboració de 15 entitats oficials i privades, se celebrarà en aquella ciutat el I Concurs Internacional de piano que porta el títol d'un il·lustre valencià universal: José Iturbi, que morí l'any passat als Estats Units. El certamen tindrà lloc els dies 8, 9, 10 i 11 de juny al Teatre Principal de València i hi poden participar els pianistes de qualsevol nacionalitat, menors de 35 anys.

S'han creat quatre grans premis, el primer de 500.000 pessetes i els altres tres de 250.000, 150.000 i 100.000 pessetes, a més de quatre recompenses de 50.000 pessetes cada una. Els primers guardons comporten, a més, contractes per a diversos recitals, concerts amb l'Orquestra Municipal de València i la gravació d'un disc LP. El jurat decisorí estarà compost per importants pianistes, compositors i crítics nacionals i estrangers.

El terme d'inscripció al concurs —subjecte a una sèrie de requisits— acaba el 15 de maig. Les bases que regiran el certamen, poden demanar-se a: "Institución Alfonso el Magnánimo", plaça Alfonso el Magnánimo, 1. València-3.

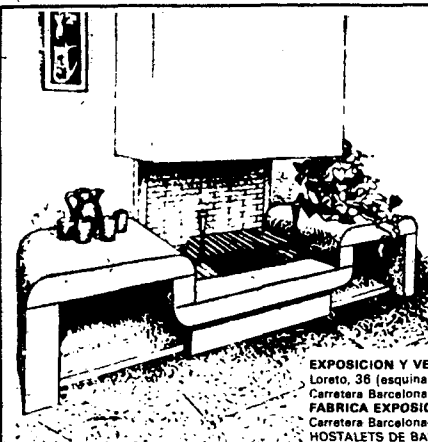
Beques del Patronat d'Estudis Ausonencs

La beca "Plana de Vic" és atorgada amb la finalitat de fomentar la formació professional i el perfeccionament d'estudis a la Comarca d'Osona. Es convoca per catorzena vegada. Hi poden optar totes aquelles persones que acreditin amb un certificat que adjuntaran a la documentació, haver nascut o portar més de dos anys de residència al Partit Judicial de Vic i es comprometin a seguir un curs d'ampliació d'estudis o bé realitzar un treball d'investigació o de tesi, sota direcció superior, durant un termini mínim de nou mesos i màxim d'un any. Està dotada amb 100.000 pessetes.

La beca "Mn. Josep Gudiol", també dotada amb 100.000 pessetes, és convocada per tal de fomentar la investigació sobre temes d'història, art o arqueologia de les terres catalanes. Poden optar-hi totes aquelles persones que es comprometin a realitzar un treball d'investigació, sota direcció superior, durant un termini mínim de nou mesos i màxim d'un any, sobre història, art o arqueologia de les terres catalanes.

Finalment, i per tal de fomentar la investigació i promocionar activitats científiques, artístiques o de divulgació, el Patronat d'Estudis Ausonencs, amb el patrocini de la Caixa Comarcal de Manlleu, atorga el primer Ajut de Treball "doctor Eduard Junyent", dotat amb 100.000 pessetes. Poden optar-hi totes aquelles persones, institucions o entitats —legítimament constituïdes— que es comprometin a realitzar un treball d'interès o utilitat pública de caràcter local o comarcal en el termini d'un any a comptar de la seva adjudicació.

La documentació haurà de ser presentada a la seu del Patronat d'Estudis Ausonencs (carrer de Santa Maria, 1, Vic), abans del 31 de setembre de 1981, on es troben també les bases de les beques i de l'ajut de treball.

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS

P.O.

cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Lloret, 36 (esquina Avenida Serrà) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29
Carrerera Barcelona n.º 32 - GIRONA
FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carrerera Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 882 01 62
HOSTALET DE BALENYA
ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

ESTADES PER A LA TERCERA EDAT A LA VALL D'ARAN

Torns de 12 dies, sortint de Barcelona en autocar, amb pensió completa i allotjament a l'HOSTAL MONTCORBISUN de Casau/Viella. Visita gratuïta d'un dia al santuari de Llorda.

Tot inclòs, 14.000 pessetes.
Sortides els divendres, dies 20 i 27 de març, 3, 17 i 24 d'abril, 1, 8, 15, 22 i 28 de maig, 5, 12, 19 i 26 de juny. Darrera sortida el 3 de juliol.

Places limitades. Inscripcions en exclusiva a **VIAJES COSMOS**.
Central: Enrique Granados, 19 - Sucursal de Passeig Valldaura, 266
Telèfon informació general 254 28 49

La sardana i la dansa

L'activitat sardanística, principalment en la vessant dels aplecs, té avui una importància considerable. Pensem que més eloqüent que paraules serà la llista que oferim, —no pas exhaustiva— dels aplecs previstos per a la primavera-vingent.

Març

- 15 Flaça (Gironès) i Manresa (Bages).
22 Calonge (Baix Empordà) i Santa Maria de Palautordera (Vallès oriental).
29 Sils (La Selva).

Abril

- 5 Montbrió del Camp (Baix Camp) i Riudarenes (la Selva).
12 Breda (la Selva), Cambrils (Baix Camp) i Sentmenat (Vallès Occidental).
19 Castelló d'Empúries (Alt Empordà) i Manlleu (Osona).
20 Besalú (la Garrotxa), la Pobla de Montornès (Tarragona),

Preixana (Urgell) i Canovelles (Vallès Oriental).

25 El Mas-roig (Priorat).

26 La Seu d'Urgell (Alt Urgell), Premià de Mar (Maresme) i Santa Coloma de Farners (la Selva).

Maig

1 Castell del Remei (la Noguera), Mollet del Vallès (Vallès Oriental) i Platja d'Aro (Baix Empordà).

3 Juneda (Garrigües), Lloret de Mar (la Selva) i Santa Perpètua de la Mogoda (Vallès Occidental).

10 Barcelona-Parc Güell (Barcelona), Caldes de Malavella (la Selva), la Febró (Baix Empordà), la Torre de l'Espanyol (la Ribera) i Tuïr (Catalunya Nord).

17 Figueres (Alt Empordà), Riudecanyes (Baix Camp) i Sant Andreu de Llavaneres (Maresme).

21 Sureda (Catalunya Nord).
24 Cornellà (Baix Llobregat), Girona (Gironès) i Mont-roig (Baix Camp).

31 L'Escala (Alt Empordà), Santa Coloma de Gramenent (Bacelonès), i la Selva del Camp (Baix Camp).

Juny

7 Alcover (Alt Camp) i Calella (Maresme).

8 Roses (Baix Empordà) i Caldes de Montbui (Vallès Occidental).

18 Sabadell (Vallès Occidental) i Sant Jaume de Llierca (la Garrotxa).

19 Anglès (la Selva), Les Borges del Camp (Baix Camp), Cardedeu (Vallès Oriental) i Súria (Bages).

28 Montcada i Riexac (Vallès Occidental) Ripoll (Ripollès), Torroella de Montgrí (Baix Empordà) i Ulldemolins (Priorat).

Josep Ventura.

Racó del llenguatge

Aportacions al lèxic català (i 2)

Com us deia, l'àrab aporta al català un gran cabal de mots d'ús molt corrent: aixeta, albercoc, alberginia, alcova, àlgebra, alfals, almirall, almogàver, arracades, arrova, atzavara, càmbora, carxofa, catifa, cotó, drassana, duana, garbí, garrofa, gerra, llebeig, llimona, midó, quitrà, rajola, safareig, safra, sarró, senalla, sindria, setrill, sofà, sucre, taronja, tarifa, tassa, xaloc, zero, entre molts d'altres.

La llengua castellana mateix ens forneix d'alguns mots que no podem considerar de cap manera barbarismes, perquè els hem assimilats i els hem fets nostres: amo, bombo, borratxo, brotxa, burro, cabdill, camarada, curandero, feligrès, hisenda, mamarratxo, matxo, moixiganga, pandero, sarsuela, xafarranxo, xamba, xavo, xato, xoriço, i els suara adquirits maco i sorbet. Aquests i molts d'altres junt amb els acabats en —illa com: banderilla, camamilla, cotilla, faldilla, forquilla, mandonguilla, manilla, motxilla, pastilla, patilla, sabatilla, etc. Els mots d'origen americà rebuts també a través de la llengua castellana: cacau, cacauet, cacic, caníbal, canoa, còndor, hamaca, hule, huracà, pampa, patata, petaca, piragua, tabac, tapioca, tauró, tomàquet, xicra, xocolata, etc. De la mateixa manera el castellà ha manllevat al català alguns mots que són emprats amb tota naturalitat, com són "añoranza", "buque", "capicúa", "zozobrar".

Es un intercanvi normal entre llengües modernes veïnes o properes. Així el francès ens dona: beixamel, bidet, bidó, bijuteria, brigadier, briox, bufet, camuflar, cabaret, capó, carnet, claca, clixé, comité, cupó, debut, derrapar, frare, fricandó, fulard, garatge, grip, hotel, menú, orfebre, parterre, silueta, somier, tirabuixó, turisme, vianda, xampany, xalet, xofer, etc.

I l'italià: ària, adàgio, al·legro, andante, batuta, bravo, crescendo, cantàbil, cavatina, camerino, diletant, diva, piano, partitella, partitura, solo, sonata, soprano, trémolo, tots ells de la terminologia musical; i a més borrasca, carena, casino, ciccone, confetti, escopeta, fragata, madrigal, novel·la, pilot, saldo, sonet, tómbola, tramuntana. De l'alemany tenim: bivac, càrtel, níquel, sabre, zinc, etc.

I, finalment, recalcant la idea de llevar tota sospita de barbarisme del esportiu: bàsquet, beisbol, boxa, càmping, club, esport, futbol, hoquei, jot, poni, tàndem, tennis, xut. I en d'altres ambients: bar, bistec, còctel, clip, dòlar, dandi, eslògan, esnob, estàndard, film, flirt, gàngster, grum, handicap, ianqui, interviu, jersei, míting, púding, radar, repòrter, rosbif, rècord, sandvitx, tanc, tiquet, trust, túnel, vagó, vermut, xampú, etc.

Perles Ortogràfiques

En un disc de sardanes Discophon, imprès a la coberta: Camprodón, Per tu ploro. Aquests dos accents sobren. Encara que els hagin escrits greus () perquè semblin més catalans.

Albert Pera.

Marqués de
Campo Real

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY
MORA LA NOVA "RIBERA D'EBRE" TARRAGONA

El gegant dels aires

25

— ¿Què hi ha? — varen preguntar, tots intrigats.
— M'ha semblat veure la lluisor d'una baioneta.
— ¿On?
— Prop de la Torre.
— ¿N'estàs segur?
— Segur no, però la prudència no hi serà de més. Si en realitat hi haguessin soldats a la Torre, seria una desgràcia terrible.
— ¿Què fem, doncs?
El doctor Kalp rumià una estona, passada la qual declarà:
— Per major seguretat, podríem baixar provisionalment en el clos que es troba a mig quilòmetre de la Torre: dos de nosaltres podrem aleshores anar a fer un reconeixement. Si veiem gent ens en tornarem...
— ¿I si els anglesos agafen els dos que van a fer en reconeixement?
— va preguntar en Lluís.
El doctor Kalp va somriure.
— Si ens agafen, vosaltres, en veure que no tornem, ja sabreu que hi ha perill.
— Oh, oh, vostè ja ho diu! Encara hem de saber si jo ho permetré que sigui vostè un dels dos.
— Vostè no ha de permetre ni po permetre— va respondre somrient el doctor Kalp—. Si s'ha de donar el cas que els anglesos ens agafin, més valdrà que m'agafin a mi al director John que no pas a vostès. Vostè, Lluís, està oblidant que amb en Jordi han de portar a cap l'obra llibertadora de la Julieta.
En Lluís no va poder replicar-hi res. El doctor Kalp tenia raó. Si en Lluís i en Jordi s'exposaven, i tenien la desgràcia d'ésser empresonats pels anglesos, no quedaria ningú que pogués guiar el gegant dels aires per acudir en socors de la Julieta.
Seguint, doncs, les indicacions del doctor, en Jordi guià l'aparell cap al clos de que s'ha parlat.
En ésser-hi al damunt, en Jordi va imprimir al motor l'acció de baixar, i va ésser cosa admirable veure amb quina regularitat i suavitat l'ocell gegant va tocar terra.
— Magnífic! — va exclamar en Lluís, felicitant en Jordi—. Això és meravellós!... I ara ¿què fem?
El doctor Kalp es va cuidar de respondre:
— Ara, el director John i jo, a explorar.
— Siguin prudents — va aconsellar en Jordi.
— No passi ànsia — respongué el doctor.
I junt amb el director es varen encaminar silenciosament cap a la Torre Fenícia.
A mig camí el director John, va rompre el silenci:
— Ara veig el que ha esverat tant el nostre amic Lluís. No era una baioneta com ell es creia. Miri, doctor, vegi allò que llueix.
Efectivament. Una de les teulades del castell, anomenat Torre Fenícia, lluia amb un reflex, que qualsevol s'hauria cregut provinent d'un metall brunyit.

La partitura setmanal

ESCUCHEMOS LA VOZ QUE AL PUEBLO LLAMA

2. Caminemos, henchidos de esperanza, entre luces y sombras, el sendero que conduce a la tierra prometida, donde Dios lo es todo para el alma.
3. Desde el Nilo al Jordán hace camino todo el pueblo de Dios que reza y canta, convertido el maná en eucaristia, el desierto es ya dulce paraíso.
4. Corazón quebrantado y convertido será fuente abundante de agua viva, con Jesús, Moisés en cruz clavado, el combate es triunfo conseguido.
5. Adoremos al Padre humildemente y a su Hijo, el Señor. Salvador nuestro: él inflama en las almas su Amor santo, purifíquelo todo y lo renueve.

Música: D. Cols.

Costums i tradicions

Miraculoses imatges del Crucificat (II)

La segona de les imatges barcelonines del Crist, tingudes per miraculoses, era la de Sant Pau del Camp. Segons l'acta que es guardava a l'arxiu del monestir, del qual donà fe el doctor en Teologia, Rnd. Fr. Esteve Fabregues, notari delegat del Pontífex, i amb el testimoni de Miquel Mas, tintorer, de 98 anys i de Miquel Sobregrau, hortolà, de 73 anys, afirmaren amb jurament que, abans del fet miraculós que narrarem, la imatge estava en posició natural i quedà girada violentment després.

El miracle és explicat així: "En el any 1542 un home honrat, fugint d'un altre que'l perseguia per matarlo, se entra en la iglesia refugiantse detrás de la Creu del Sant Cristo demanantli la sua protecció, i no obstant, volent aquell obcecat ferir al indefens, lo Senyor se girá per defenderlo reben una ferida en lo genoll, de quals resultat, aterroritats lo asesino, se agenollá y ab moltras llágrimas demaná perdó al Senyor, fentse públich lo miracle, que vingueren a admirar fins de terras molt distants".

La transcripció fou feta d'un antic tauler que hi havia davant l'altar del Sant Crist que, efectivament, estava en la dessús dita posició, flanquejat per dues figures representant els dos homes,

un amb una espasa enlaire i l'altre, amparat per la imatge.

Seguint l'ordre alfabètic passem ara a Bellpuig. D'una edició d'uns Goigs, extraiem la nota històrica que fa referència a un Sant Crist famós, la devoció del qual s'estenia a Preixana, Vilanova de Bellpuig, Belianes, Eixaders (avui desaparegut), Maldà, Sant Martí de Maldà, Vallbona, Golmés, Castellnou de Seana, Miralcamp, Mollerussa, Fondarella, Palau, Ibars, Barbens, Ciutadilla i Montmaneu.

"En els anys de 1620 es venerava a Bormio (Itàlia) un formós Sant Crist en un altar lateral de l'església parroquial. Caigué damunt la devota Bormio la cruel persecució dels calvinistes els quals enderrocaren de dit altar la santa imatge, i amb mil profanacions intentaren cremar-la al mig de la plaça. Mes per tres vegades el foc respectuós a son Creador es resistí a devorar la imatge".

"La donzella Isabel de Casanoves, filla de Bellpuig i cambra del Excm. Duc de Fèria, llavors governador de Milà, s'encertà a veure aquest prodigi i, commosa intentà comprar la santa imatge, mes, els heretges li exigiren per a vendre-la tanta plata com pesaria. Emparada pel

Duc de Fèria, Na Isabel acceptà la proposta i, posat a la balança, el Sant Crist pesà solament 30 monedes. Furiosos els calvinistes es volgueren destir del tracte, una vegada, però, el Sant Crist es trobà en poder de la donzella, aquesta el remeté a sa pàtria, Bellpuig, on arribà el 30 de Maig del 1623 essent rebut en l'Oratori per Bellpuig i sa comarca i recobrant, en dita vesprada, un nen ceguet la vista..."

El 1936 fou destruïda la imatge i en la mateixa Bormio es féu una altra talla amb fusta dels Alps. Durant un any el Sant Crist fou venerat i entronitzat en aquella parròquia fins que el 30 de maig de 1953, portat per una comissió presidida pel Dr. Josep Pont, fill de Bellpuig i avui arquebisbe de Tarragona que el recollí a Bormio, entrà triomfalment a aquella població on fou rebut pel bisbe de Solsona en el mateix Oratori.

A banda dels Goigs antics, hom li canta un himne compost pel Rnd. Jesús Capdevila, sobre lletra del també sacerdot i excel·lent poeta Climent Forner, que fou vicari de Bellpuig.

Esteve Busquets i Molas.

Fent pinya

Intens inici de l'any

Enguany la temporada castellera s'ha iniciat molt abans del seu temps, i ho ha fet amb actuacions que s'han desenvolupat al llarg dels caps de setmana sense solució de continuïtat, tal com dèiem ja a la nostra darrera crònica. Per tant, no és d'estranyar que anem retardant la publicació del resum de la temporada anterior, amb la seva valoració corresponent, la qual cosa confiem de fer en properes setmanes. Com a notícia no totalment confirmada, però sí insinuada, volem dir que sembla ser que la colla Castellers de la Roca vol tornar a reprendre les seves activitats castelleres aquesta temporada; bona notícia per al nostre món.

Actuacions:

Castellers de Barcelona. El dia 1 de març actuaren a Manresa on descarregaren el Tres de set, la Torre de sis, el Pilar de cinc, alguns de quatre i castells de sis nets. Tenien una actuació prevista el dia 28 de febrer al carrer Tuset de Barcelona que va ser suspesa a causa del mal temps.

Els nois de la Torre. Pel primer de febrer, a la seva vila, descarregaren uns quants Pilars de quatre en una inauguració esportiva.

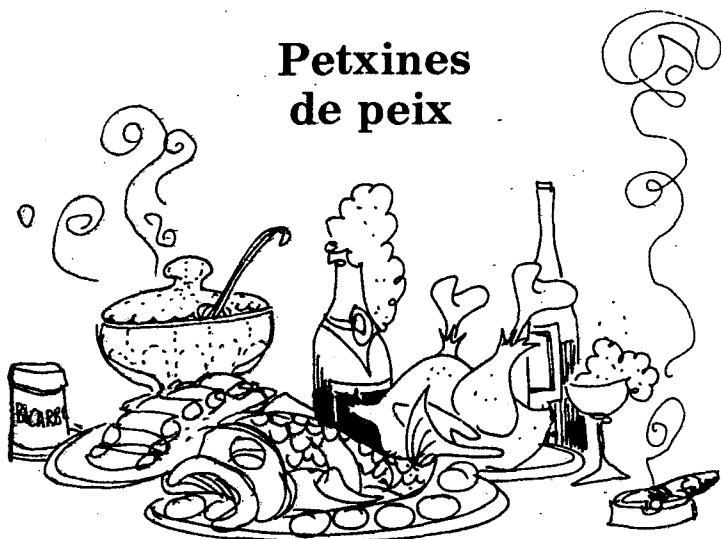
Castellers de Vilafranca. Actuaren a Palau de Plegamans, el dia 22, en els actes del centenari de Folch i Torres, descarregant el Tres i el Quatre de set, la Torre de sis, el Pilar de cinc i alguns de quatre.

Jaume Casanova "Crossa"

Cuina

Ma. Glòria Muntañola

Petxines de peix

300 gr. de rap
300 gr. de lluç
12 musclos
9 gambes mitjanes

un raget de xerès sec
50 gr. de mantega
5 cullerades de farina
maionesa espessa

Netejeu el peix i poseu-lo en un pot junt amb les gambes, mig litre d'aigua, una cullerada de mantega i un raget de xerès; amaniu-ho amb una mica de sal i deixeu-ho coure uns cinc minuts, després, reserveu-ne el suc i poseu el peix en un plat per a que es refredi.

Prepareu una beixamel amb 2 cullerades de mantega i 5 de farina, després afegiu-hi 3/4 de litre del suc de coure el peix colat, rectifiqueu de sal i pebre i deixeu-ho refredar una mica, després, afegiu-hi la meitat de la beixamel, escampada en les 6 petxines; al damunt, poseu-hi trossets de peix, de gambes i de musclos tallats (reserveu 6 gambes i 6 musclos per a l'ornament). Cobriu amb la resta de la beixamel, poseu-hi al mig un musclo sense closca i una gamba pelada.

Amb l'ajut de màniga i broquet arriassat petit, feu un cordó de maionesa al voltant de la petxina.

26

Josep M.ª Folch i Torres

— De totes maneres —va dir el director—, com que hem de pensar que ens cal ésser prudents, farem una cosa. Jo passaré endavant i seré jo tot sol el que entraré primer al castell.

— Dispensi que li digui, però trobo que això és ésser molt poc prudent.

— Es que vostè oblida que jo sóc súbdit anglès— respongué el director John.

— Ah, és veritat.

— Mentre que vostè, essent boer, no s'escaparia pas de les mans dels anglesos si per cas n'hi haguessin en la Torre.

Tal com queda dit ho varen fer; i encara el senyor John no havia entrat al primer recinte del castell, tot seguit va tenir la completa seguretat que no hi havia ningú dintre de la Torre.

Així és que cridà el doctor i tots dos junts varen acabar de fer el registre, terminat el qual, varen córrer a donar avis als seus companys que es podia perfectament aterrar en el gran pati de la Torre.

Tots varen tornar a pujar en el gegant dels altres: en Jordi va maniobrar, i l'aparell va emprendre el vol i recorregué en pocs minuts la distància que els separava de la Torre.

En ésser allí, es va situar al damunt mateix del pati, i va baixar a plom amb una justesa admirable.

— No perdem ni un minut— va cuitar a dir en Jordi—. El primer que ens convé és procurar-nos cavalls i un guia per anar a Modderfontein de seguida que ens sia possible. Vostès, estimats, Kalp i John, si no hi tenen inconvenient, ens guardaran l'aparell, mentre en Lluís i jo farem el que cal. Adéu-siau i a reveure!

Els dos joves s'allunyaren a pas ràpid. En Jordi, per haver residit en el país, coneixia bé l'orientació que calia pendre per trobar un poblat on els fos fàcil trobar cavalls.

Efectivament, després de mitja hora de camí, ja havien trobat el que els calia.

El llogador de cavalls els exigí el doble de preu, pretextant que amb la guerra es feien pocs negocis. En gràcia a que els dos viatgers no varen regatejar el preu, quan aquests varen demanar on podrien trobar un guia, el mateix que els havia llogat els cavalls els va oferir el seu fill.

— Doncs que prengui el seu cavall.

— No n'hi cal pas de cavall. El meu fill és un caminador de resistència.

— Però d'aquí a Modderfontein hi ha almenys quaranta milles!

No hi fa res; ja us he dit que el meu fill no té les cames febles. No tingueu por; trota tan bé com un cavall, i deu hores de camí no li són res.

I les proves varen demostrar que no els havia enganyat. Van arribat a Modderfontein a primeres hores de la tarda.

Varen entrar en una posada; varen deixar els cavalls encarregats al guia, i els dos joves, portats del seu desig de salvar la Julieta, varen dirigir-se tot seguit cap al tancat on es guardaven els presoners de guerra. En Jordi, en sa qualitat d'estranger, demanaria que els deixessin entrar, i si no ho lograven, es limitarien a pregar als guardians

DIUMENGE 15
PRIMERA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

- 10.03 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
11.25 GENT JOVE
12.35 SOBRE EL TERRENY
14.00 SET DIES
15.00 NOTICIES DEL DIUMENGE. Primera edició.
15.15 EL PETIT CID
15.40 LA CASA DE LA PRADERA
16.35 LES AVENTURES DE TOM SAWYER
17.05 CIRC
18.00 CENTENNIAL
19.35 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.40 625 LINES
20.30 ELS ANGELS DE CHARLIE
21.30 NOTICIES DEL DIUMENGE. Segona edició.
22.00 TEATRE BREU: "Penumbra", de Alfonso Vallejo
22.30 ESPORTIU
24.00 BONA NIT

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 10.45 QUITXALLA. (Repetició del dissabte).
14.05 REVISTA DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

- 15.32 L'INCREDIBLE HULK
16.25 VIKIE EL VIKINGO
16.50 LAS VEGAS
17.45 FESTIVAL TV
19.40 LA MUSICA
21.10 MES ENLLA
21.40 LLARGMETRATGE: "La historia de Malta". (1954)
23.25 BONA NIT

DILLUNS 16
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 CRÒNICA ESPORTIVA
14.00 CRÒNICA
16.50 ENTRE NOSALTRES
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.

- 15.30 GASETA CULTURAL
15.45 D'APROP
16.15 EN FAMILIA
18.32 PANCHÓ Y RANCHO. Dibuixos animats.
19.00 LA MANSION DE LOS PLAFF
19.40 AQUI ESTA BOOMER
20.08 EL LIBRO GORDO DE PETETE
20.10 ELS QUATRE CANTONS
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 300 MILIONS
22.35 GRANS RELATS: "Gaston Phebus, el León de los Pirineos".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 ENTRE NOSALTRES. (Repetició.)
19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 REVISTA DE CINE
21.50 OPINIÓ PUBLICA
22.25 A FONS
23.25 BONA NIT

DIMARTS 17
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 SIGNES
14.00 CRÒNICA
16.50 SET DIES
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 REVISTA DE PREMSA
16.15 ELS ROPER
18.32 PANCHÓ Y RANCHO. Dibuixos animats.
19.00 HOBO
19.33 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.35 UN MÓN PER A ELLS
20.25 REVISTA DE TOROS
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 PRIMERA PÀGINA
22.35 GRANS RELATS: "Gaston Phebus, el León de los Pirineos".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 SET DIES. (Repetició.)

- 19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 RETRAT EN VIU
22.00 TRIBUNA DE LA HISTORIA
22.50 FLAMENC
23.30 BONA NIT

DIMECRES 18
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 CATALUNYA A FONS
14.00 CRÒNICA
16.50 GRAN TEATRE: "El Café de la Marina", de Josep Maria de Sagarra.
17.50 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 VIURE CADA DIA
16.15 EN EL PRINCIPIO
18.32 FESTIVAL DIBUIXOS ANIMATS
19.18 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.20 CINE ESPANYOL: "¡Cuidado con las señoras!" (1968)
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 SU TURNO
22.30 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 18.15 GRAN TEATRE. (Repetició.)
19.15 LLIÇONS DE CATALÀ. (Repetició.)
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 BÀSQUET: Final de la Recopa.
22.45 IMATGES
23.25 BONA NIT

DIJOUS 19
PRIMERA CADENA
CIRCUIT ESTATAL

- 11.33 SANTA MISSA

- 12.30 HANDBOL: "Anaitasuna-At. de Madrid".

- 14.00 ESPECIAL INFORMATIU: "Fallas 81"

- 14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 GASETA CULTURAL
15.45 MIRADOR DELS ESPORTS
16.15 EXTRANYA PARELLA
16.40 BASQUET. Final Copa Korac: Carrera de Venecia-Juventut de Badalona.

- 18.30 SUPERRATON
19.00 EL CIRC DE TVE
20.00 DOCUMENTAL
20.25 EL CANTO DE UN DURO
21.00 TELEDIARI. Segona edició.

- 21.30 HOLLYWOOD
22.35 GRANS RELATS: "El joven Garibaldi".
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 17.00 VOSTÈ PREGUNTA...
23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.45 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 TROBADES AMB LES LLETRES
22.00 TRIBUNA ECONÒMICA
22.50 HORIZONS
23.25 BONA NIT

DIVENDRES 20
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 13.30 BARCELONA/RTVE
14.00 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

- 14.30 GENT AVUI
15.00 TELEDIARI. Primera edició.
15.30 COSES
18.40 LES AVENTURES DE GUILLEM
19.05 SPIDERMAN
19.30 CON OCHO BASTA
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI. Segona edició.
21.30 ESTUDI 1: "Hoy es fiesta", de Antonio Buero Vallejo.
23.30 ULTIMES NOTICIES

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 23.30 CRÒNICA-2

CIRCUIT ESTATAL

- 19.47 REDACCIÓ DE NIT
20.35 POLIESPORTIU
21.00 CICLE HAROLD LLOYD: "El estudiante novato". (1925)
22.15 DOCUMENTAL
22.45 LA DANZA
23.15 BONA NIT

DISSABTE 21
PRIMERA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 10.45 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

- 12.00 SABADABADA
14.00 PARLAMENTO
15.00 NOTICIAS DEL DISSABTE. Primera edició.
15.15 DON QUIJOTE DE LA MANCHA
15.45 PRIMERA SESIÓ: "La nóvia del bucanero". (1950)
17.15 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 APLAUSO
19.35 VACANCES A LA MAR
20.30 INFORME SETMANAL
21.30 NOTICIAS DEL DISSABTE. Segona edició.
22.00 DISSABTE CINE...: "Mc Q.". (1974)
24.00 BONA NIT

SEGONA CADENA
CIRCUIT CATALÀ

- 14.00 REVISTA DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

- 15.32 HAWAI 5-0
16.20 ELS FOLLS DE LA GALAXIA
16.45 LOU GRANT
17.35 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA. Rugby: Escòcia-Irlanda.
19.05 DOCUMENTAL
20.00 CICLE CARY GRANT: "En busca de marido". (1948)
21.35 TRIBUNA DE LA HISTORIA
23.10 BONA NIT

Guía editorial

- Para estar al día
- Para los muy ocupados
- Para ahorrar tiempo

**COLECCION
COMENTARIO**

- Juan M.ª Laboa
UNA IGLESIA EN TRANSFORMACION?
- Enrique Miret Magdalena
VIOLENCIA Y AGRESIVIDAD ANTE LA CIENCIA Y LA FE
- Luis López-Yarto
DOGMATISMO Y EDUCACION
- Max Thurian
CARTA A UN HERMANO CATOLICO
- J. M. López Nogueira
SOBRE LA JUVENTUD ACTUAL
- Angeles Galino
MARIA Y LA MUJER HOY, EN LA IGLESIA Y EN LA SOCIEDAD
- Olegario González de Cardedal
CARTA A UN PROFESOR AMIGO

P.V.P. 140 Ptas. Ejem.

NE NARCEA, S.A. DE EDICIONES - Federico Rubio, 89 - MADRID-20
Teléfono 254 61 02

**EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques**

Agendes, dietaris i articles de pell

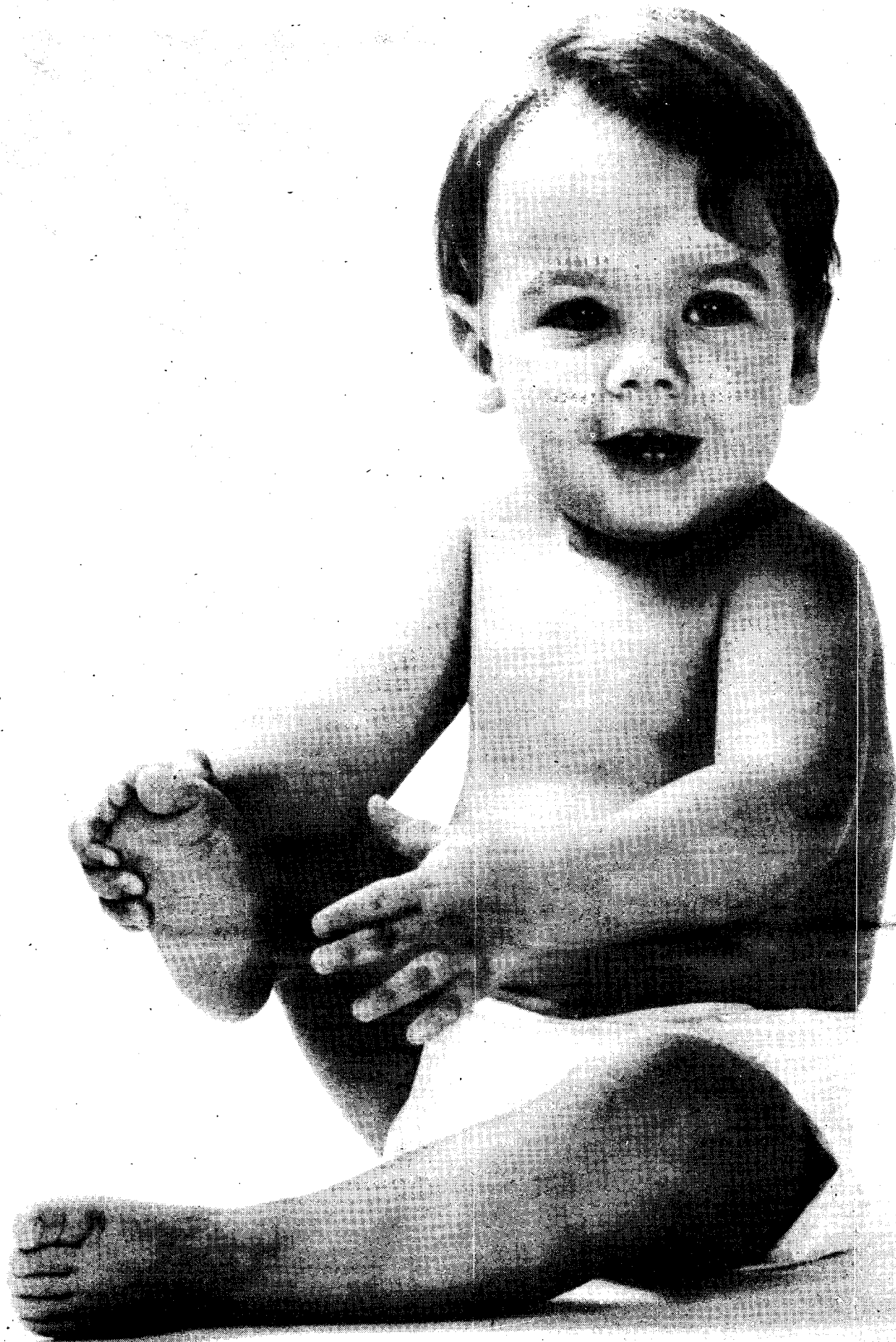
VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

**CONFERÈNCIES QUARESMALES
EXERCICIS OBERTS**

Es celebraran del 23 al 27 de març, a Llíria, 13, (Jesuïtes), de vuit a nou del vespre, dirigida pel pare Solé-Assens, S.J. Exercicis Espirituals, en retir total per a senyores i senyoretas, a Montserrat, del 30 de març al 3 d'abril, dirigits pel pare Suñer, S.J.

benestar des del començament...

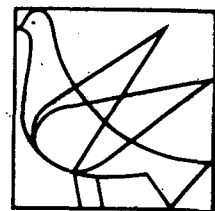

mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER

IBB

LABORATORI CIENTÍFIC
PER A LA HIGIENE

Barcelona Teatre

Teatre Romea: Hospital, 51. Cicle de Teatre Cavall Fort.

Dissabte: a les 4,30' de la tarda, representació de l'obra "Les arracades de la reina" d'en Josep Mª Folch i Torres. Pel grup Trub 69. Diumenge, a les 11 del matí, representació d'"El gran Klaus i el petit Klaus, pel grup U de Cuc. Preus populars. Ambdues obres són aconsellables entre els 5 i els 11 anys.

Lluïsos de Gràcia: Plaça del Nord, 7. Durant tot el mes de març, representació d'"Els lleons de sorra", pel grup U de Cuc. Una obra que planteja l'educació impartida pels pares. Molt interessant de veure entre els 9 i els 13 anys. Dissabtes i diumenges a les 5,30 de la tarda. Entrada 125 pessetes.

Fundació Miró: Parc de Montjuïc. Durant tot el mes de març, dissabtes a les 5,30 de la tarda i diumenges a les 11,30 i 1, representació d'"En Malic a Nova York" pel grup de marionetes La Fanfarra. Entrada 150 pessetes.

Sala Regina: Sèneca, 22. Prorrogació de "Mort accidental d'un anarquista" de Dario Fo. Comèdia molt divertida que demostra com la policia realitza certa mena d'interrogatoris. Molt recomanable a partir dels 12 anys. Diumenge a les 5,30, entrada 250 pessetes. Resta 350. Nit a les 10.15.

Cinema

Apsi: Sant Elies, 23. Dissabte i diumenge a les 4,30 de la tarda, "Skate board" (aventures amb monopati) i "Objetivo Patton" (aventures bèl·liques).

C.C. Sants: Jocs Florals, 33. Dissabte i diumenge a les 4 de la tarda, "Los picarones" (còmica) i "Piraña".

Cine Club Poble Sec: Tapioles, 10. Dissabte i diumenge, a les 5 de la tarda, "Tarzán", el niño de la jungla i "El último deber".

Cinema del Carme: Sant Antoni Abat, 12. Dissabte a les 11 del matí i a les 5 de la tarda, "Oscar, Kina y el Lasser". Diumenge, a les 5 de la tarda, repeticio. Recomanable per als petits.

Maristes de la Immaculada: València-Roger de Flor. Diumenge a les 5 de la tarda, "Gran Prix a la muntanya dels invents" (molt recomanable) i "Comando Txiquia".

Penya Cultural Barcelonesa: Baixa de sant Pere, 55. Diumenge a les 11 del matí, "Tarzán lucha por su vida".

Sala Sarrià: Passeig sant Joan Bosco, 74. Diumenge a les 5 de la tarda, "La leyenda de un valiente" i "El poder del fuego".

Sant Vicenç de Sarrià: Major de Sarrià, 117. "Terremoto" i "Hugo y Josefina".

Recomanem "Granujas a todo ritmo" al cinema Aribau.

Comarques

Dissabte

Vilafranca del Penedès: A l'escola Pau Boada, a les 5,30 de la tarda, representació de l'espectacle de màgia i fantasia, "El parc màgic", pel grup Els Trapelles (Rialles).

Manresa: A la Sala Loyola, a les 5 de la tarda, es passarà la pel·lícula nord-americana "Pedro y el dragón Elliot" —fantasia amb les aventures d'un nen i el seu amic el drac— (Rialles).

Diumenge

Igualada: A l'Ateneu, a les 12 del migdia, representació de "Miles Gloriosus" pel grup de l'escola de titelles de l'Institut del Teatre. Molt recomanable (Rialles).

Terrassa: Al Centre Cultural, a les 12 del migdia, el Teatre Rebombori presenta "Arlequí i altres trapelles" —els clàssics personatges de la comèdia de l'art. Recomanable. (Rialles).

Vilafranca del Penedès: A l'escola Baltà Elies, a les 12 del migdia, representació d'"El parc màgic" —espectacle de màgia i fantasia— pel grup Els Trapelles.

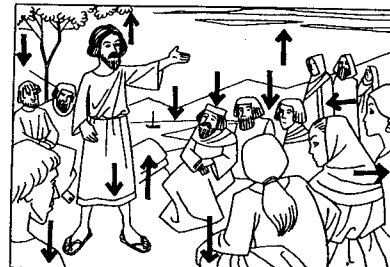
Caldes de Malavella: Al Casal, a les 5 de la tarda, la companyia de saltimbanquis titellaires L'Estaquiro, presenten el seu espectacle de circ "Grimècia". Animació i cançons amb Angel Daban.

Teatre per als més petits

Els preescolars podran assistir, al matí, a dos centres de Barcelona. L'un, situat al barri de Gràcia —Anella—, Verdi 56 i l'altre al barri de Sants, el Centre Social de Sants, Olzinelles, 30.

Els grups organitzadors d'aquestes representacions són: Titelles la Serpentina, l'Àvia Pepa, el Teatre d'Ombres, i el Teatre de l'Estenedor. Aquests grups ofereixen diverses històries o petits contes en diverses modalitats: titelles, marionetes, cançons, poesia... Són espectacles pensats especialment per als més petits. Per a més informació podeu trucar al telèfon 228 52 10, de 6 a 9 del vespre.

Carme Anfosso.

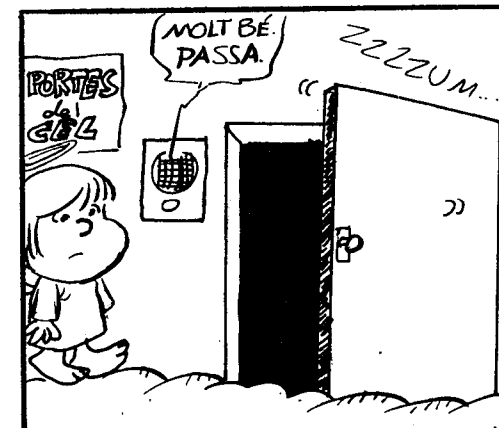

SOLUCIÓ

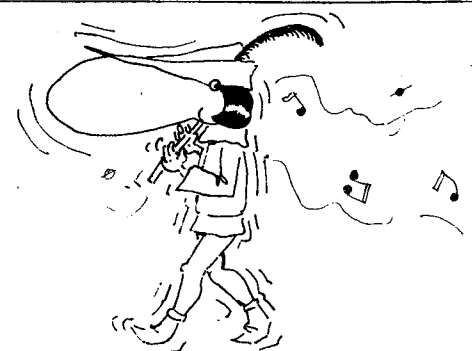
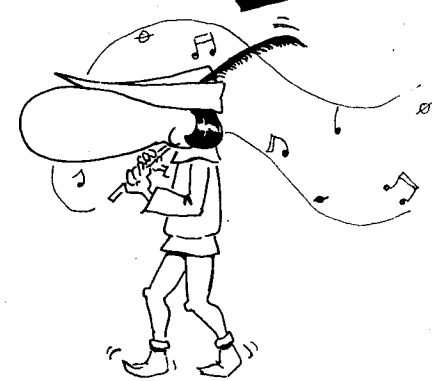
SOLUCIÓ

- Els deu rius: Segre, Ebre, Cardener, Llobregat, Ter, Onyar, Besòs, Fluvià, Anoia, Francolí.
- Els versets: "Tota la regió l'anaven a trobar i es feien batejar per ell al riu Jordà. Mt, III, V, VI".

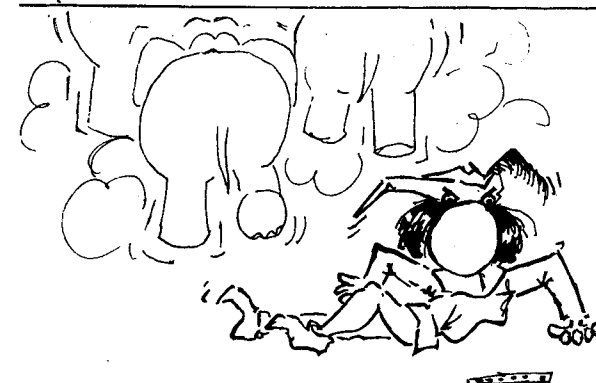
gabi

ELS NINOTS D'EN MIC

BRRUM

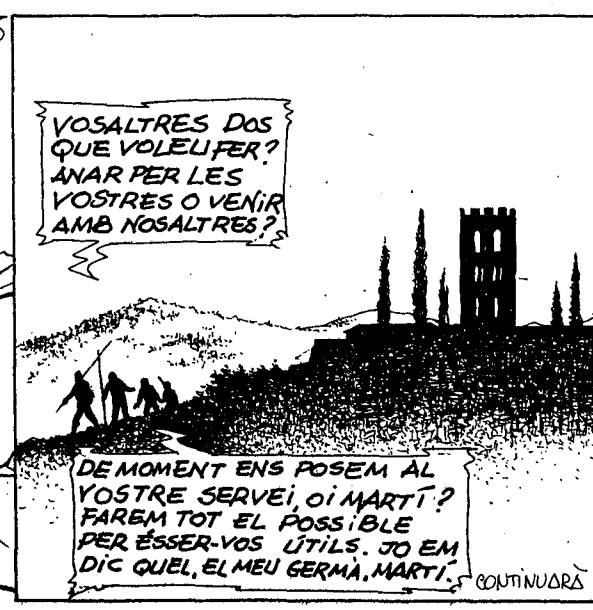
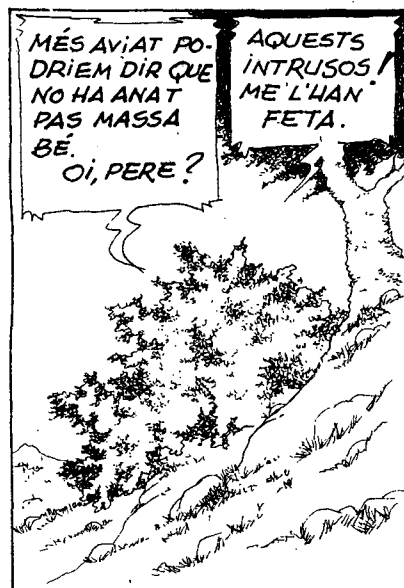
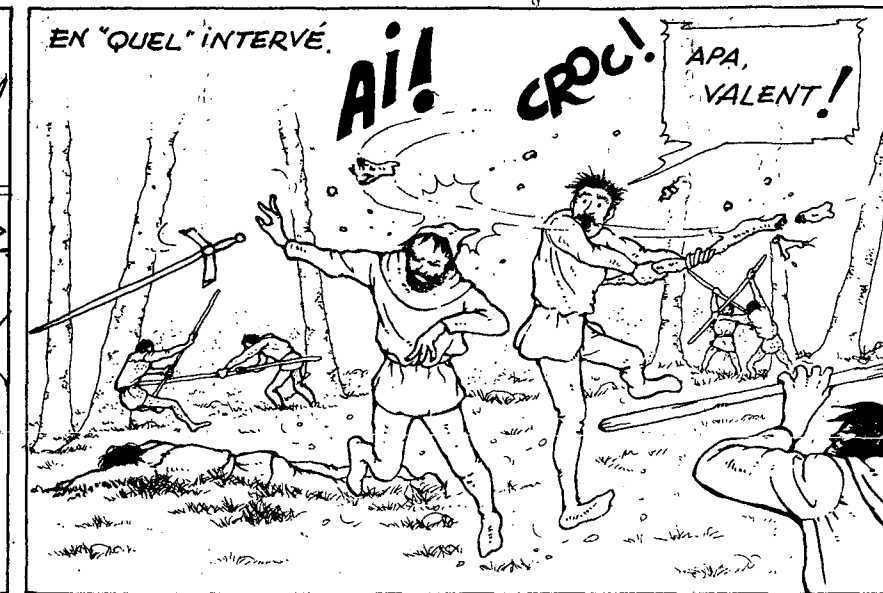

PETIT Avet

L'slip per nena,
de cotó,
elàstic i sense costures.

PETIT Avet

LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARCA.

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT" València 244. Barcelona (7) Indicant: nom, cognoms, edat i adreça.

79.— Josep d'Arimatea i Nicodem, deixebles d'amagat, van demanar a Pilat el cos de Jesús i el van baixar de la creu. Després el van col·locar dins d'un sepulcre de roca. Per tancar-lo, van fer-hi rodar una gran pedra rodona, com s'acostumava a fer als sepulcres de Jerusalem.

80.— Els jueus manaren de posar guàrdia davant del sepulcre de Jesús, no fos cas que vinguessin els seus deixebles, el robessin i fessin creure a la gent que Jesús havia ressuscitat. Això fóra pitjor. Tot s'ho esperaven, ja que Jesús havia anunciat més d'un cop que ressuscitaria.

81.— Si els jueus estaven contents per la seva victòria, els apòstols estaven esporuguits en veure la mort dissortada del Mestre estimat. Jesús, en aquelles hores tan dures pels seus, davallà als inferns, que era, segons la tradició d'aquells temps, el lloc inferior on esperaven la redempció els justos de l'antiguitat.

82.— Però al tercer dia, Jesús, ressuscità d'entre els morts, és a dir, tornà a la vida per no morir mai més. I deixà el sepulcre sense obrir-lo; foren uns àngels que en retiraren la pedra rodona. Malgrat la guàrdia que el custodiava, el sepulcre aparegué buit.

83.— De bon matí, Jesús començà apareixent-se a Maria Magdalena i a Pere; a la tarda, s'aparegué als dos d'Emmaús i també als deixebles reunits al cenacle, dient: "La pau sigui amb vosaltres: Shalom". Tomàs no hi era. Ell afirmà que no creuria si no el veia. Vuit dies més tard, Jesús s'aparegué als onze un altre cop. Tomàs, en veure'l, exclamà: "Senyor meu i Déu meu".

84.— Durant quaranta dies, Jesús ressuscitat s'aparegué moltes vegades als Apòstols. I una de les vegades a 500 persones. Finalment els va dir: "Aneu per tot el món i ensenyeu per totes les nacions; bategeu-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Jo estic amb vosaltres fins que s'acabarà el món".

ACTITUDS CRISTIANES.— Arribar a convèncer-se que perquè sorgís la vida, calia que fos vençuda la mort. Reconèixer que, en Jesús, es van complir totes les profecies i esperances de l'Antic Testament. Confessar que Jesús és el SENYOR. "El Senyor ressuscitat que ja no mor; la mort ja no podrà fer res contra Ell" (I Cor. 15,55). La nostra victòria és la fe en Nostre Senyor Jesucrist, mentre esperem el seu retorn.

Introducció a la Gramàtica

TEMA 21 (L'ordre de la frase)

Encara que, gramaticalment, les determinacions circumstancials no segueixen un ordre estricte de col·locació dintre la frase, no per això es poden posar de qualsevol manera.

Suposem la frase:

Quan el dia començà a puntejar, agafà la destrat i se'n anà cap al bosc.

Gramaticalment no hi ha incorrecció a dir: Agafà la destrat i se'n anà cap al bosc quan el dia començà a puntejar. La forma corrent i la que sembla més adequada és, però, la primera. Per què succeeix així? És una mica difícil d'explicar, però de segur que es comença per la determinació circumstancial (i l'autor, Jacint Verdaguer, ho féu d'aquesta manera) perquè així la frase s'adapta més a l'ordre dels fets. El primer fet és que punteja el dia, el segon fet, que agafa la destrat, el tercer fet, que se'n va al bosc.

A més, aquesta frase forma part d'un conte en el qual el personatge ha de fer un treball molt llarg l'en-

demà al matí i no dorm, i, per tant, el fet cabdal és el puntejar del dia.

En la frase que segueix es produeix un fet semblant:

Al volt d'un jardí hi havia un clos de mates d'avel·laner.

Es podria dir: Hi havia un clos de mates d'avel·laner al volt d'un jardí. Però no es diu d'aquesta manera, sinó de l'altra, perquè en l'ordre de la imaginació, primer s'ha de presentar la rodona del clos: el volt, i després el que conté.

Una cosa semblant es pot comprovar en l'ordre de la frase que segueix:

El minyó petit, tornant del seu viatge, passa pel forcat del camí, baixa de cavall, mira l'ampolla i, veient l'aigua tèrbola i gairebé enllotada, diu.

Tornant del seu viatge i veient l'aigua tèrbola són

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Fer Bunyols

— Mare, què és aquella paperina del prestatge de dalt de l'armari?

— Mira el noi! Ara se'n torna xafarderot!

— Digues-m'ho, dona. Jo ho vull saber.

— Pregunta-ho a l'avi.

— Avi, tu has portat aquella paperina que hi ha prestatge de dalt de l'armari de la cuina?

Aviii! Noi, també, que no em sents?
— Escolta noi, no cal que cridis tant, que no hi ha cap sord en aquesta casa. No veus que estic llegint el diari? No podies esperar un moment?

— Sí, home! De vegades t'hi estàs tres hores... Avi, jo volia saber què hi ha en aquella paperina del prestatge de dalt de l'armari de la cuina.

— I, per a què ho vols saber?

— No, si ja ho veig. Avui tots esteu contra meu. La mare no m'ho vol dir i tu tampoc.

Mira, jo tampoc us explicaré el què he fet a l'escola.

I, doncs, què has fet a l'escola?

— Bunyols!

— Això, sí que ho crec. Precisament això és el què hi ha en la paperina del prestatge de dalt de l'armari de la cuina.

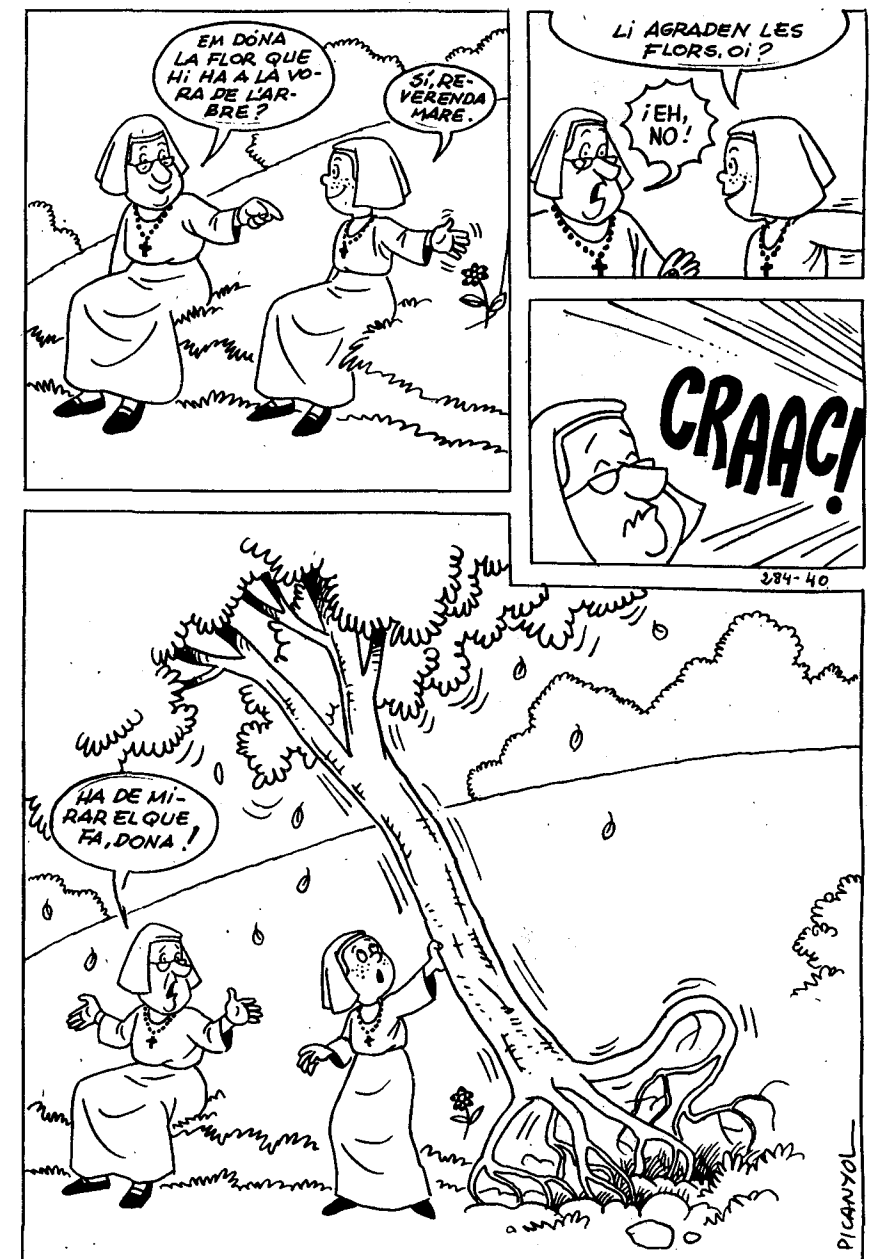
— Sí, però, aquests són de menjar.

— Aquí està! Aquests es fan, es mengen, s'empassen i bona nit cargols.

En canvi els bunyols que fas a l'escola... Ja em diràs com passaràs el curs si només fas que bunyols.

— (No es pot ser xafarder. Preguntant, preguntant, n'he sortit ben malparat).

LA GERMANA NEUS "SUPER-SISTER"

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP

En Pere sense por (II)

I vet aquí que l'endemà els gegants varen despertar en Pere, de matinada.

— Què, noi? — li van dir — vols venir a matar llops?

En Pere els va dir que sí i sortiren tots plegats, els gegants i el noi, cap a la muntanya veïna.

I vinga matar llops. Llops i més llops. A cents, a mils. Fins que acabà el dia i és feu fosc. Aleshores parlaren d'anar a dormir a casa, però en Pere digué que ell es quedava allí mateix, perquè, així, l'endemà podria començar més d'hora, a tornar a matar llops.

Així fou, doncs, que es quedà adormit com un soc, de tan cansat que estava, fins que, al matí, el despertà una veu. Aleshores veié prop d'ell un home que li parlava.

— Escolta, noi — ets tu qui ha matat tota aquesta pila de llops?

— Sí i no — digué en Pere — els tres gegants m'han ajudat una mica.

— No seràs pas amic d'ells, oi?

En Pere li contestà que els havia conegut el dia abans i l'home quedà tot parat quan li va explicar de quina manera. Perquè, com digué, tot el poble vivia atemorit per les malifetes

d'aquells homenassos i ningú no gosava d'acostar-s'hi.

En Pere, en sentir això, s'estirava els cabells en veure que tothom tenia por i ell, fes el que fes, no en podia tenir. I tantes ganes que tenia de conèixer-la la por!

Aleshores l'home li va explicar que el rei hauria donat qui sap què per poder ficar a la presó aquells tres malfactors. Però que en tot el regne no hi havia ningú que s'atrevis a plantarlos cara.

— Com és això? — pregunta el nostre amic.

— Perquè tenen por.

Ai caram! Tornem-hi amb la por. I en Pere, deixant l'home, es dirigí vers la casa dels gegants. Els va trobar que estaven esmorçant i els digué:

— Tothom diu que vosaltres en sabeu molt d'això de fer por i que n'heu repartit per tot el regne. No us sembla que m'en podrieu fer una mica per a mí, després que us he ajudat a matar llops?

Els gegants de primer no l'acabaven d'entendre i se'l miraven bocabadats, però a la fi consentiren en fer-li por.

I volgueu-ne de ganyotes i llengotes, d'esgarips i udols, que tota la casa tremolava com si d'un terratrèmol és tractés.

I en Pere res de res, tranquil que tranquil.

I tant varen cridar els gegants i tan es van moure i van brincar els homenassos, que l'un primer, l'altre després i el tercer el darrer, varen caure a terra rendits.

En Pere, a qui no havien aconseguit de fer ni una mica de por, aprofità l'avinentesa sense que els gegants reaccionessin — tant cansats estaven — els va anar lligant i relligant fins que els deixà que semblaven tres farcells.

Aleshores cuità a cridar la gent del poble que vinguessin amb tres carros per a transportar — los fins a la presó del rei. I així es va fer.

El rei tingué una gran alegria i veient que en Pere era tan valent el volgué per gendre i li oferí la mà de la seva filla. La princesa que va saber que el gran desig d'en Pere era saber què era por, es proposà fer-la-hi conèixer. I una nit mentre dormia, el descotxà, posà al costat una palangana d'aigua, hi donà un cop i esquitxà la panxa d'en Pere. Aquest és despertà de sobte esfereït per la impressió. Aleshores s'adonà que havia tingut por. I molt content digué:

— Mai no t'agrairé prou, princesa meva, el que m'has donat. Aquesta por que no coneixia i que ara ja sé que és gràcies a tu.

I, tuturut,
El conte s'ha acabat
i dalt de la porta
hi ha un fust,
s'ha acabat
amén Jesús.

La caps de les paraules

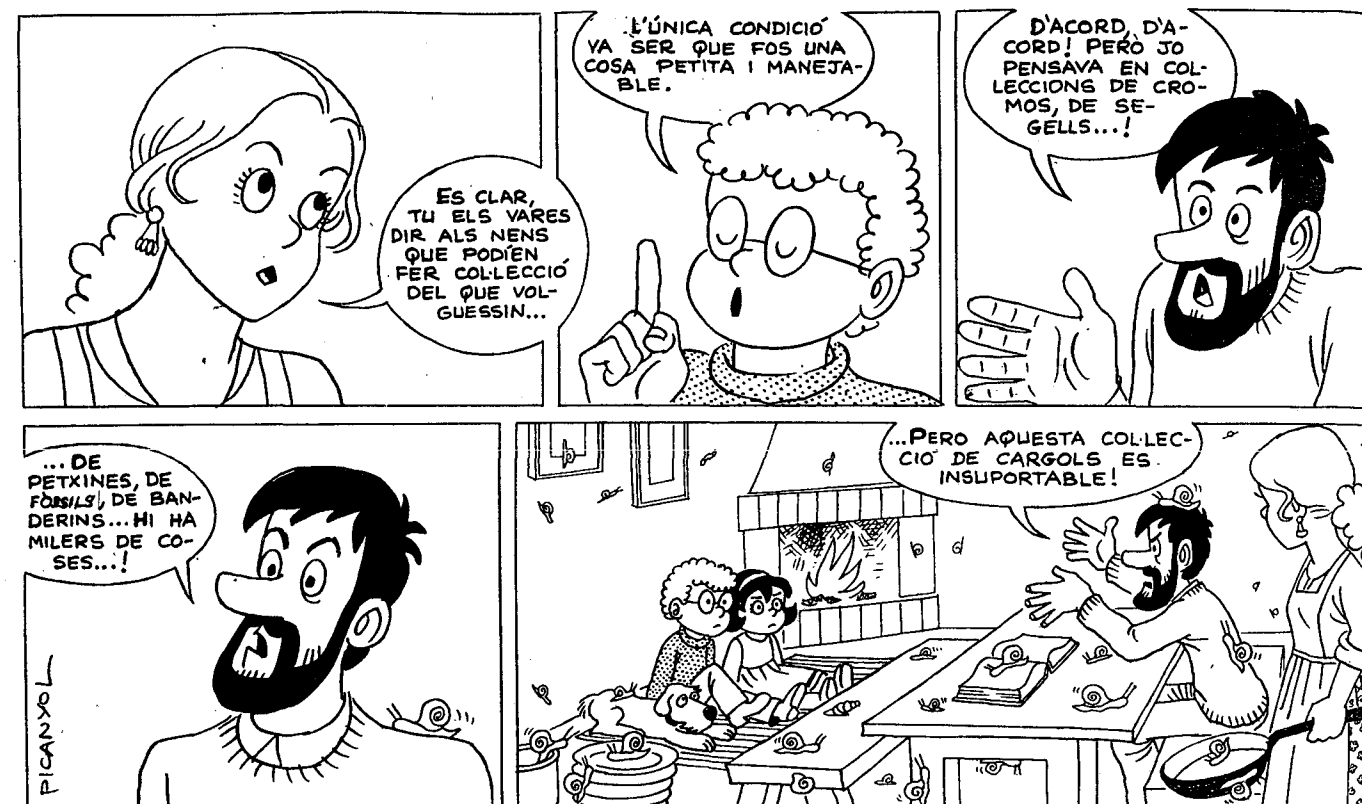
Anem omplint la caixa:

Ganyota
Udol
Brincar

Farcell
Esfereït
Llengota

Terratrèmol
Avinentesa
Descotxar
Fust

La familia Moixó

Sopa de lletres

Els errors a dotzenes

J R S E L J A C C L O
P S O T A U E U N L J
D E E S I E N A S A A
L C B V S E R G E G I
D J E R L I S R J E U
E L U S A J N A L N J
D O O N A S V Y E E N
B D R O U E L L O L U
F E E T A D E S J L O
X R I T E L R A C X I
I F I L L E T E N I P

Buscar el nom de vuit bolets comestibles. Amb les lletres restants trobareu un verset de l'Evangeli, amb la cita on es troba.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Aliments frescos i naturals

YOGHOURT

Aliments frescos i naturals